

BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 4/2008**Tarybos priimta 2007 m. gruodžio 20 d.****siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/.../EB dėl atliekų ir panaikinančią
kai kurias direktyvas**

(2008/C 71 E/02)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

parengti ar persvarstyti teisės aktus, reglamentuojančius atliekas, taip pat paaiškinti atliekų bei ne atliekų sąvokų skirtumus ir plėtoti atliekų prevencijos priemones.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

- (3) 2003 m. gegužės 27 d. Komisijos komunikate dėl teminės atliekų prevencijos ir perdirbimo strategijos pabrėžtas poreikis įvertinti galiojančias naudojimo ir šalinimo sąvokų apibrėžtis, nustatyti bendrai taikomą perdirbimo sąvokos apibrėžtį ir aptarti atliekų sąvokos apibrėžtį.

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

- (4) 2004 m. balandžio 20 d. rezoliucijoje dėl pirmiau minėto komunikato ⁽⁴⁾ Europos Parlamentas paragino Komisiją apsvarstyti galimybę 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ⁽⁵⁾ taikyti visam atliekų sektoriui. Jis taip pat paprašė Komisijos aiškiai atskirti naudojimo ir šalinimo sąvokas, taip pat paaiškinti atliekų ir ne atliekų sąvokų skirtumus.

kadangi:

- (1) 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/12/EB dėl atliekų ⁽⁶⁾ nustatoma atliekų tvarkymo Bendrijoje teisinė sistema. Joje apibrėžiamos pagrindinės sąvokos, pavyzdžiui, atliekų, naudojimo bei šalinimo sąvokos, ir nustatomi esminiai atliekų tvarkymo reikalavimai, pirmiausia įpareigojimas atliekų tvarkymo operacijas atliekančiai įstaigai ar įmonei turėti leidimą arba būti registruotoms, valstybių narių įpareigojimas rengti atliekų tvarkymo planus. Joje taip pat nustatomi pagrindiniai principai, pavyzdžiui, įpareigojimas tvarkyti atliekas nedarant neigiamo poveikio aplinkai bei žmonių sveikatai, skatinama laikytis atliekų hierarchijos, ir vadovaujantis principu „teršėjas moka“, reikalavimas, kad atliekų šalinimo išlaidas turi padengti atliekų turėtojas, ankstesni turėtojai arba produkto, kurį gaminant susidarė atliekos, gamintojai.

- (5) 2004 m. liepos 1 d. išvadose Taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Direktyvos 75/442/EEB, panaikintos ir pakeistos direktyva 2006/12/EB, tam tikrų aspektų patikslinimo siekiant paaiškinti atliekų bei ne atliekų ir naudojimo bei šalinimo sąvokų skirtumus.

- (2) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame Šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁷⁾, raginama

- (6) Todėl reikia persvarstyti Direktyvą 2006/12/EB siekiant paaiškinti pagrindines sąvokas, pavyzdžiui, atliekų, naudojimo ir šalinimo sąvokas, griežtinti priemones, kurių reikia imtis atliekų prevencijos tikslais, įdiegti metodą, kuriuo būtų atsižvelgta į visą produktų ir medžiagų gyvavimo ciklą, o ne tik į atliekų etapą, ir pagrindinį dėmesį skirti atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikio aplinkai mažinimui, tokiu būdu didinant atliekų ekonominę vertę. Be to, siekiant tausoti gamtinius išteklius, reikėtų skatinti atliekų naudojimą ir atgautų medžiagų naudojimą. Siekiant aiškumo Direktyva 2006/12/EB turėtų būti panaikinta ir pakeista nauja direktyva.

⁽¹⁾ OL C 309, 2006 12 16, p. 55.⁽²⁾ 2006 m. birželio 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ 2007 m. vasario 13 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos bendroji pozicija ir ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽⁴⁾ OL L 114, 2006 4 27, p. 9.⁽⁵⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.⁽⁶⁾ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 401.⁽⁷⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/87/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

- (7) Kadangi svarbiausioms atliekų tvarkymo operacijoms dabar taikomi aplinkos srities Bendrijos teisės aktai, svarbu šią direktyvą pritaikyti prie šio metodo. Sutarties 174 straipsnyje pabrėžiami aplinkos apsaugos tikslai sudarytų galimybę daugiau dėmesio skirti atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikiui aplinkai, atsižvelgiant į visą išteklių gyvavimo ciklą. Todėl šios direktyvos teisinis pagrindas turėtų būti 175 straipsnis.
- (8) Kilnojamajam turtui, kuriuo turėtojas atsikrato, ketina atsikratyti ar privalo atsikratyti, turėtų būti taikomos veiksmingos ir nuoseklios atliekų apdorojimo taisyklės su tam tikromis išimtimis.
- (9) Neužteršto iškasto dirvožemio ir kitų natūraliai susidarančių medžiagų, naudojamų kitose vietose nei jie buvo iškasti, atliekų statusas nustatomas atsižvelgiant į atliekų sąvokos apibrėžtį ir nuostatas dėl šalutinių produktų arba atliekų nebelaikymo atliekomis nuostatas pagal šią direktyvą.
- (10) 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1774/2002, nustatančio sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms⁽¹⁾, *inter alia*, numatoma proporcingai kontroliuoti visų gyvūninės kilmės šalutinių produktų, įskaitant gyvūninės kilmės atliekas, surinkimą, vežimą, apdirbimą, naudojimą ir šalinimą, kad jie nekeltų pavojaus gyvūnų ir visuomenės sveikatai. Todėl būtina paaiškinti ryšį su tuo reglamentu siekiant išvengti taisyklių pasikartojimo į šios direktyvos taikymo sritį neįtraukiant gyvūninės kilmės šalutinių produktų, kai jie naudojami ne kaip atliekos.
- (11) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, reikėtų paaiškinti atliekas reglamentuojančių teisės aktų ir jų nuostatų dėl pavojingų atliekų taikymo gyvūninės kilmės šalutiniams produktams sritį, reglamentuojamą Reglamentu (EB) Nr. 1774/2002. Jei gyvūninės kilmės šalutiniai produktai kelia galimą pavojų sveikatai, Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 yra teisinis dokumentas, kuriuo reikėtų vadovautis, ir reikėtų vengti nereikalingo jo nuostatų bei atliekas reglamentuojančių teisės aktų nuostatų kartojimosi.
- (12) Atliekų priskyrimas pavojingoms atliekoms turėtų būti grindžiamas, *inter alia*, Bendrijos teisės aktais dėl cheminių medžiagų, visų pirma aktais, susijusiais su preparatų priskyrimu pavojingiems preparatams, įskaitant tam tikslui naudojamas koncentracijos ribines vertes. Be to, būtina toliau taikyti sistemą, pagal kurią atliekos ir pavojingos atliekos klasifikuojamos pagal atliekų rūšių sąrašą, paskutinį kartą nustatytą Komisijos sprendimu 2000/532/EB⁽²⁾, kad būtų skatinamas vienodas atliekų klasifikavimas ir užtikrinta, kad pavojingos atliekos Bendrijoje būtų nustatytos remiantis vienodu metodu.
- (13) Būtina skirti preliminarų atliekų saugojimą iki jų surinkimo, atliekų surinkimą ir atliekų saugojimą iki apdorojimo. Įstaigos ar įmonės, kurios vykdydamos veiklą gamina atliekas, neturėtų būti laikomos tvarkančiomis atliekas, ir neturėtų būti reikalaujama, kad jos turėtų leidimą saugoti savo atliekas iki jų surinkimo.
- (14) Apibrėžiant surinkimą preliminarus atliekų saugojimas suprantamas kaip saugojimas iki jų surinkimo įrenginiuose, kuriuose atliekos iškraunamos, kad jas galima būtų paruošti tolimesniam pervežimui į naudojimo ar šalinimo vietas. Kad būtų pasiektas šios direktyvos tikslas, preliminarus atliekų saugojimas iki surinkimo turėtų būti atskirtas nuo atliekų saugojimo iki apdorojimo atsižvelgiant į atliekų rūšį, kiekį, saugojimo laikotarpį ir surinkimo tikslą. Šias operacijas atskirti turėtų valstybės narės. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad atliekų saugojimui prieš naudojimą 3 metus ar ilgesnį laikotarpį ir atliekų saugojimui prieš šalinimą 1 metus ar ilgesnį laikotarpį taikoma 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų⁽³⁾.
- (15) Neturėtų būti reikalaujama registruoti atliekų surinkimo sistemas, valdomas ne profesinės veiklos pagrindu, kadangi jos kelia mažesnę pavojų ir prisideda prie atskiro atliekų surinkimo. Tokių sistemų pavyzdžiai: vaistinių surenkamos vaistų atliekos, vartojimo prekių priėmimo parduotuvėse sistemos ir bendruomenių sistemos mokyklose.
- (16) Į šią direktyvą reikėtų įtraukti prevencijos, pakartotinio naudojimo, paruošimo pakartotiniam naudojimui, apdorojimo ir perdirbimo sąvokų apibrėžtis, siekiant paaiškinti šių sąvokų taikymo sritį.
- (17) Naudojimo ir šalinimo sąvokų apibrėžtis reikia patikslinti, kad šios dvi sąvokos būtų aiškiai atskirtos remiantis faktišku poveikiu aplinkai skirtumu, pakeičiant ekonomikoje naudojamais gamtinių išteklių pakaitalais ir pripažįstant, kad atliekų kaip išteklių naudojimas gali būti

⁽¹⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 829/2007 (OL L 191, 2007 7 21, p. 1).

⁽²⁾ OL L 226, 2000 9 6, p. 3.

⁽³⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

naudingas aplinkai ir žmonių sveikatai. Be to, gali būti parengtos gairės, kad būtų išaiškinti atvejai, kai šį skirumą sunku nustatyti praktiškai arba kai veiklos priskyrimas naudojimui neatitinka tikrojo operacijos poveikio aplinkai.

- (18) Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti paaiškinta, kada deginant komunalines kietąsias atliekas efektyviai naudojama energija ir toks deginimas gali būti laikomas naudojimo operacija.

- (19) Šalinimo operacijas, kurias sudaro išleidimas į jūras ir vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną, taip pat reglamentuoja tarptautinės konvencijos, visų pirma Konvencija dėl jūros teršimo atliekomis ir kitomis išmetamomis medžiagomis, sudaryta Londone 1972 m. lapkričio 13 d. ir jos 1996 m. protokolai, su 2006 m. pakeitimais.

- (20) Neturėtų būti painiojami įvairūs atliekų sąvokos apibrėžties aspektai ir, prireikus, šalutiniams produktams, kurie nėra atliekos, bei atliekomis, kurios nustoja būti atliekos, turėtų būti taikomos tinkamos procedūros. Siekiant patikslinti tam tikrus atliekų sąvokos apibrėžties aspektus, šioje direktyvoje turėtų būti paaiškinta:

— kokiomis sąlygomis medžiagos ar objektai, gaunami gamybos proceso, kurio pirminis tikslas nėra šių medžiagų ar objektų gamyba, metu, yra šalutiniai produktai, o ne atliekos. Sprendimas, kad medžiaga nėra atliekos, gali būti priimtas tik remiantis koordinuotu metodu, kuris turi būti reguliariai atnaujinamas, ir tik tada, kai tai suderinama su aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga. Jei šalutinių produktų naudojimas leidžiamas pagal leidimą, susijusį su aplinkos apsauga, ar pagal bendras aplinkos apsaugos taisykles, valstybės narės tuo gali pasinaudoti kaip priemone nuspręsdamos, kad nėra tikėtinas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai; ir

— kokiomis sąlygomis tam tikros atliekos nustoja būti atliekomis, nustatant „nebelaikymo atliekomis“ kriterijus, kurie užtikrintų aukšto lygio aplinkos apsaugą ir naudą aplinkos apsaugai bei ekonomikai; galimoms atliekų kategorijoms, dėl kurių turėtų būti parengtos „nebelaikymo atliekomis“ specifikacijos ir kriterijai, be kita ko, priskiriamos statybinės ir griovimo atliekos, kai kurios pelenų ir šlakų rūšys, metalo laužas, kompostas, popieriaus atliekos ir stiklas. Kad būtų suteiktas „nebelaikymo atliekomis“ statusas, naudojimo operacija gali būti tiesiog atliekų patikrinimas norint įsitikinti, ar jos atitinka „nebelaikymo atliekomis“ kriterijus.

- (21) Siekiant patikrinti arba apskaičiuoti, ar pasiekti perdirbimo ir naudojimo tikslai, nustatyti 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų ⁽¹⁾, 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ⁽²⁾, 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽³⁾, 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ⁽⁴⁾ ir kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose, atliekų, kurios nustoja būti atliekomis, kiekiai turėtų būti priskiriami perdirbtoms ir panaudotoms atliekoms.

- (22) Remdamasi atliekų sąvokos apibrėžtimi, siekdama skatinti tikrumą ir nuoseklumą, Komisija gali priimti gaires, kaip tam tikrais atvejais nustatyti, kada medžiagos ir objektai tampa atliekomis. Tokios gairės gali būti parengtos, *inter alia*, elektros ir elektronikos įrangai ir transporto priemonėms.

- (23) Išlaidos turėtų būti paskirstomos taip, kad jos atspindėtų faktines su aplinka susijusias atliekų susidarymo ir tvarkymo išlaidas.

- (24) Principas „teršėjas moka“ yra pagrindinis Europos ir tarptautiniu lygiu taikomas principas. Atliekų gamintojas ir turėtojas atliekas turėtų tvarkyti taip, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos ir žmogaus sveikatos apsauga.

- (25) Didesnės gamintojo atsakomybės nustatymas šioje direktyvoje yra viena iš priemonių, remiančių prekių kūrimą ir gamybą, kuriais visapusiškai atsižvelgiama į veiksmingą išteklių naudojimą ir tam sudaromos palankesnės sąlygos viso prekių gyvavimo ciklo metu, įskaitant jų remontą, pakartotinį naudojimą, išardymą bei perdirbimą, tuo pat metu nedarant kliūčių laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje.

- (26) Ši direktyva turėtų padėti ES tapti labiau „perdirbančia visuomene“, kuri vengtų atliekų susidarymo ir naudotų atliekas kaip išteklius. Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje visų pirma raginama imtis priemonių, užtikrinančių šaltinių atskyrimą, prioritetinių atliekų srautų surinkimą ir perdirbimą. Siekiant šio tikslo

⁽¹⁾ OL L 365, 1994 12 31, p. 10. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/20/EB (OL L 70, 2005 3 16, p. 17).

⁽²⁾ OL L 269, 2000 10 21, p. 34. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2005/673/EB (OL L 254, 2005 9 30, p. 69).

⁽³⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24.

⁽⁴⁾ OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

ir norint palengvinti bei patobulinti atliekų perdirbimo galimybes, jei tai įmanoma techniniu, aplinkosaugos ir ekonominiu požiūriu, atliekos turėtų būti renkamos atskirai prieš pradėdant naudojimo operacijas, kurias atliekant gaunami aplinkosaugos požiūriu geriausi bendri rezultatai.

(27) Siekiant įgyvendinti Sutarties 174 straipsnio 2 dalyje įtvirtintus atsargumo principą ir prevencinių veiksmų principą, būtina nustatyti bendrus aplinkosauginius atliekų tvarkymo Bendrijoje tikslus. Remdamosi šiais principais Bendrija ir valstybės narės turi sukurti taršos ar nepatogumų šaltinių prevencijos, mažinimo ir, kiek tik įmanoma, panaikinimo pačioje užuomazgoje sistemą, patvirtindamos tokio pobūdžio priemones, kurios panaikintų pripažintą pavojų.

(28) Paprastai atliekų hierarchija visais atžvilgiais yra geriausias atliekų reglamentuojančių teisės aktų ir politikos aplinkos apsaugos principas, tačiau konkrečių atliekų srautų atvejais, kai tai pateisinama, *inter alia*, dėl techninio įgyvendinamumo, ekonominio gyvybingumo ir aplinkos apsaugos priežasčių, gali būti būtina nukrypti nuo tokios hierarchijos.

(29) Siekiant visai Bendrijai suteikti galimybę pačiai tvarkyti atliekų šalinimą ir naudoti mišrias komunalines atliekas, surinktas iš privačių namų ūkių, o valstybėms narėms siekti to tikslo individualiai, būtina numatyti šalinimo įrenginių ir mišrių komunalinių atliekų, surinktų iš privačių namų ūkių, naudojimo įrenginių bendradarbiavimo tinklą, atsižvelgiant į geografines sąlygas ir tam tikrų rūšių atliekoms reikalingus specialius įrenginius.

(30) Taikant 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo⁽¹⁾, mišrios komunalinės atliekos, nurodytos to reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, išlieka mišriomis komunalinėmis atliekomis, net jei jos yra apdorojamos iš esmės nepakeičiant jų savybių.

(31) Svarbu, kad pavojingos atliekos būtų ženklinamos laikantis tarptautinių ir Bendrijos standartų. Tačiau, kai tokios atliekos iš namų ūkių surenkamos atskirai, namų ūkių savininkai neturėtų būti įpareigojami pildyti reikiamus dokumentus.

(32) Svarbu, kad laikantis atliekų hierarchijos ir siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų, susidarančių dėl atliekų šalinimo sąvartynuose, išmetimą, būtų sudarytos

palankesnės sąlygos atskiram biologinių atliekų surinkimui ir tinkamam apdorojimui siekiant gaminti aplinkosauginiu požiūriu saugų kompostą bei kitas biologinių atliekų medžiagas. Įvertinusi biologinių atliekų tvarkymą Komisija prireikus pateiks pasiūlymus dėl teisėkūros priemonių.

(33) Tais atvejais, kai turima įrodymų, kad tai būtų naudinga žmonių sveikatos bei aplinkos apsaugai ir kai laikantis koordinuoto šios direktyvos įgyvendinimo metodo būtų užtikrinta žmonių sveikatos bei aplinkos apsauga, gali būti priimti minimalūs techniniai standartai, reglamentuojantys atliekų apdorojimo veiklos rūšis, kurioms netaikoma Direktyva 96/61/EB.

(34) Būtina papildomai apibrėžti įpareigojimo planuoti atliekų tvarkymą apimtį bei turinį ir numatyti, kad rengiant ar tikslinant tokius planus būtų atsižvelgta į atliekų susidarymo ir atliekų tvarkymo poveikį aplinkai. Tam tikrais atvejais taip pat reikėtų atsižvelgti į Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje nustatytus reikalavimus dėl atliekų tvarkymo planų ir Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje nurodytą į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų kiekio mažinimo strategiją.

(35) Valstybės narės gali reikalauti, kad tam tikrų atliekų gamintojai turėtų leidimus, susijusius su aplinkos apsauga, arba jiems gali taikyti bendras aplinkos apsaugos taisykles, nekenkdamos tinkamam vidaus rinkos veikimui.

(36) Laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo valstybės narės gali imtis būtinų priemonių užkirsti kelią atliekų vežimui, kuris neatitinka jų atliekų tvarkymo planų. Nukrypstant nuo minėto Reglamento, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama riboti į deginimo įrenginius naudojimui atvežamų atliekų kiekį, jeigu nustatoma, kad nacionalinės atliekos turėjo būti pašalintos arba apdorotos ne pagal jų atliekų tvarkymo planus. Pripažįstama, kad tam tikros valstybės narės gali nesugebėti sukurti tinklo, jungiančio visus jų teritorijoje esančius galutinio naudojimo įrenginius.

(37) Siekiant patobulinti atliekų prevencijos veiksmų įgyvendinimo valstybėse narėse metodus ir palengvinti keitimąsi geriausia patirtimi šioje srityje, būtina sustiprinti nuostatas dėl atliekų prevencijos ir nustatyti reikalavimą, kad valstybės narės rengtų atliekų prevencijos programas, daugiausia dėmesio skirdamos svarbiausiam poveikiui aplinkai ir atsižvelgdamos į visą produktų bei medžiagų

⁽¹⁾ OL L 190, 2006 7 12, p. 1.

gyvavimo ciklą. Tokiais tikslais ir priemonėmis turėtų būti siekiama nutraukti ryšį tarp ekonomikos augimo ir su atliekų susidarymu susijusio poveikio aplinkai. Suinteresuotiems subjektams ir plačiai visuomenei turėtų būti suteikta galimybė dalyvauti rengiant programas ir susipažinti su parengtomis programomis, kaip numatyta 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvoje 2003/35/EB, nustatančioje visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ⁽¹⁾.

(38) Ekonominės priemonės gali būti ypač svarbios siekiant atliekų prevencijos ir tvarkymo tikslų. Atliekos dažnai yra vertingi ištekliai ir tolesnis ekonominių priemonių taikymas gali labai padidinti naudą aplinkos apsaugai. Todėl turėtų būti skatinama šias priemones taikyti atitinkamu lygiu, kartu pabrėžiant, kad atskiros valstybės narės gali priimti sprendimą dėl jų taikymo.

(39) Tam tikros nuostatos dėl atliekų tvarkymo, nustatytos 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvoje 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽²⁾, turėtų būti iš dalies pakeistos siekiant pašalinti pasenusias nuostatas ir padaryti tekstą aiškesniu. Siekiant supaprastinti Bendrijos teisės aktus, šios nuostatos turėtų būti įtrauktos į šią direktyvą. Siekiant paaiškinti, kaip veikia draudimas maišyti atliekas, ir siekiant apsaugoti aplinką bei žmonių sveikatą, išimties Direktyvoje 91/689/EEB nustatytam draudimui maišyti atliekas taip pat turėtų atitikti geriausius prieinamus gamybos būdus, kaip apibrėžta Direktyvoje 96/61/EB. Todėl Direktyvą 91/689/EEB reikėtų panaikinti.

(40) Siekiant supaprastinti Bendrijos teisės aktus ir užtikrinti naudą aplinkos apsaugai, 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo ⁽³⁾ atitinkamos nuostatos turėtų būti įtrauktos į šią direktyvą, o Direktyva 75/439/EEB turėtų būti panaikinta. Alyvų atliekų tvarkymas turėtų būti vykdomas laikantis atliekų hierarchijos pagrindinio principo ir pirmenybė turėtų būti teikiama galimybėms, kurios duoda aplinkosauginiu požiūriu geriausių bendrų rezultatų. Atskiras alyvų atliekų surinkimas tebėra ypač svarbus tinkamam jų tvarkymui ir siekiant užkirsti kelią žalai, daromai aplinkai dėl netinkamo jų šalinimo.

(41) Valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, kurios būtų taikomos už atliekų tvarkymą atsakingiems fiziniams ar juridiniams asmenims, pavyzdžiui, atliekų gamintojams, turėtojams,

tarpininkams, prekyautojams, vežėjams, surinkėjams, įmonėms ar įstaigoms, vykdančioms atliekų apdorojimo operacijas ir įgyvendinančioms atliekų tvarkymo sistemas, tuo atveju, kai jie pažeidžia šios direktyvos nuostatas. Valstybės narės taip pat gali imtis veiksmų išlaidoms, patirtoms dėl reikalavimų nesilaikymo ir žalos ištaisymo priemonių taikymo, susigrąžinti, nedarydamos poveikio 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) ⁽⁴⁾ taikymui.

(42) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁵⁾.

(43) Visų pirma Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti kriterijus, reglamentuojančius tam tikrus aspektus, pavyzdžiui, sąlygas, kuriomis objektas turi būti laikomas šalutiniu produktu, „neblaikymo atliekomis“ statusą ir atliekų, kurios laikomos pavojingomis, nustatymą. Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai derinti priedus su mokslo bei technikos pažanga ir tikslinti II priedo R 1 dalyje nurodytos deginimo įrenginių klasės nustatymo formulės taikymo atvejus. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies keisti bei ją papildyti naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

(44) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁶⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labai parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio atitikimą, ir viešai jas paskelbti.

(45) Kadangi šios direktyvos tikslo — saugoti aplinką ir žmonių sveikatą — valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl veiksmo masto arba poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

⁽¹⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 17.

⁽²⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

⁽³⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/76/EB (OL L 332, 2000 12 28, p. 91).

⁽⁴⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/21/EB (OL L 102, 2006 4 11, p. 15). Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽⁵⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽⁶⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

epizootines ligas, ir kurie yra pašalinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1774/2002;

d) atliekoms, susidarančioms žvalgant, išgaunant, apdorojant ir saugant mineralinius išteklius, ir atliekoms, susidarančioms dėl karjerų veiklos, kurioms taikoma Direktyva 2006/21/EB.

1 SKYRIUS

Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtis

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šia direktyva nustatomos priemonės, skirtos apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą užkertant kelią atliekų susidarymo ir tvarkymo žalingam poveikiui ar sumažinant jį ir sumažinant išteklių naudojimo bendrą poveikį bei padidinant tokio naudojimo veiksmingumą.

2 straipsnis

Taikymo srities išimtys

1. Ši direktyva netaikoma:
 - a) dujų išmetimams į atmosferą;
 - b) žemei (vietoje), įskaitant neiškastą užterštą dirvožemį bei nuolat toje žemėje stovinčius pastatus;
 - c) neužterštam dirvožemiui ir kitai natūraliai susidarančiai medžiagai, iškastai statybų metu, kai yra tikrai žinoma, kad medžiaga bus panaudota savo natūraliame būvyje statybos tikslais toje vietoje, kur ji buvo iškasta;
 - d) radioaktyviosioms atliekoms;
 - e) nebetinkamai naudoti pripažintiems sprogmenims;
 - f) srutomis, jeigu joms netaikomas 2 dalies b punktas, šiaudams ir kitoms nepavojingoms žemės ūkio ar miškininkystės gamtinėms medžiagoms, naudojamoms ūkininkaujant, vykdant miškininkystės veiklą arba gaminant energiją iš tokios biomasės tokiais procesais arba metodais, kurie nedaro žalos aplinkai ar nekelia grėsmės žmogaus sveikatai.
2. Ši direktyva netaikoma kategorijoms, kurioms jau taikomi kiti Bendrijos teisės aktai:
 - a) nuotekoms;
 - b) gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, įskaitant perdirbtus produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, išskyrus tuos, kurie skirti sudeginti, išvežti į sąvartyną ar panaudoti biologinių dujų arba komposto gamybos įmonėje;
 - c) skerdenoms tų gyvūnų, kurių mirties priežastis yra ne paskerdimas, įskaitant gyvūnus, nužudytus siekiant išnaikinti

3. Nedarant poveikio pareigoms, nustatytoms atitinkamais Bendrijos teisės aktais, ši direktyva netaikoma paviršiniame vandenyje perkeliams nuosėdoms vandenų ir vandens kelių valdymo arba potvynių prevencijos ar potvynių ir sausrų padarinių švelninimo tikslais, jeigu įrodoma, kad nuosėdos nepavojingos.

4. Specialios taisyklės, taikomos ypatingais atvejais arba papildančios šios direktyvos taisykles dėl konkrečių atliekų kategorijų tvarkymo, gali būti nustatytos atskiromis direktyvomis.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtis

Šioje direktyvoje taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

- 1) „atliekos“ — medžiaga ar daiktas, kuriuo turėtojas atsikrato, ketina ar privalo atsikratyti;
- 2) „pavojingos atliekos“ — atliekos, kurios turi vieną ar keletą pavojingų savybių, išvardytų III priede;
- 3) „alyvų atliekos“ — mineralinis ar sintetinis tepalas arba pramoninės alyvos, jau nebetinkamos naudoti pagal pirminę paskirtį, pavyzdžiui, naudotos vidaus degimo variklių ir pavarų dėžių alyvos, tepimo alyvos, turbinų, hidraulinės alyvos;
- 4) „biologinės atliekos“ — biologiškai skaidžios sodų ir parkų atliekos, namų ūkių, restoranų, viešojo maitinimo įstaigų ir mažmeninės prekybos punktų maisto ir virtuvės atliekos bei panašios atliekos iš maisto perdirbimo įmonių;
- 5) „atliekų gamintojas“ — asmuo, dėl kurio veiklos susidaro atliekos (pirminis atliekų gamintojas), arba asmuo, kuris atlieka išankstinio apdirbimo, maišymo ar kitas operacijas, dėl kurių pakinta tų atliekų pobūdis arba sudėtis;
- 6) „atliekų turėtojas“ — gamintojas arba fizinis ar juridinis asmuo, kuris turi atliekų;
- 7) „prekiautojas“ — įmonė, atliekanti pagrindinį vaidmenį perkant ir paskui parduodant atliekas, įskaitant tuos prekiautojus, kurie atliekų neįsigyja fiziškai;
- 8) „tarpininkas“ — įmonė, kitų vardu organizuojanti atliekų naudojimą ar šalinimą, įskaitant tokius tarpininkus, kurie atliekų neįsigyja fiziškai;

- 9) „atliekų tvarkymas“ — atliekų paėmimas, vežimas, naudojimas ir šalinimas, taip pat tokių operacijų priežiūra ir šalinimo vietų vėlesnė priežiūra, įskaitant prekiautojo ar tarpininko tokio pobūdžio veiksmus;
- 10) „surinkimas“ — atliekų rinkimas, įskaitant preliminarų atliekų rūšiavimą ir preliminarų saugojimą, tam, kad jos būtų nuvežtos į atliekų apdorojimo įrenginius;
- 11) „prevencija“ — priemonės, kurių imamasi prieš medžiagai ar produktui virstant atliekomis ir kurios sumažina:
- a) atliekų kiekį, įskaitant pakartotinai naudojant produktus ar prailginant produktų gyvavimo ciklą;
- b) pagaminamų atliekų neigiamą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai; arba
- c) žalingų medžiagų kiekį medžiagose ir produktuose;
- 12) „pakartotinis naudojimas“ — operacija, kurios metu produktai ar sudėtinės dalys, kurie nėra atliekos, vėl naudojami tam pačiam tikslui, kuriam buvo sukurti;
- 13) „apdorojimas“ — naudojimo ar šalinimo operacijos, įskaitant parengiamuosius veiksmus prieš naudojimą ar šalinimą;
- 14) „naudojimas“ — bet kokia operacija, kurios pagrindinis rezultatas yra atliekų panaudojimas naudingu tikslu, pakeičiant jomis kitas medžiagas, kurios priešingu atveju būtų buvusios panaudotos konkrečiai funkcijai atlikti, arba kurios rezultatas yra tai, kad atliekos parengiamos tai funkcijai atlikti, įmonėje ar visoje ekonomikoje; II priede pateikiamas neišsamus naudojimo operacijų sąrašas;
- 15) „parengimas pakartotinai panaudoti“ — naudojimo operacija tikrinant, valant ar taisant, kurios metu atliekomis tapę produktai ar produktų sudėtinės dalys parengiami taip, kad būtų vėl panaudojami be jokio kito išankstinio apdirbimo;
- 16) „perdirbimas“ — bet kokia naudojimo operacija, kuria atliekų medžiagos perdirbamos į produktus ar medžiagas, panaudojamas pirminiais ar kitais tikslais. Ji apima organinių medžiagų perdirbimą, tačiau neapima naudojimo energijai gauti ir perdirbimo į medžiagas, kurios turi būti naudojamos kaip kuras ar užpildymo operacijoms;
- 17) „alyvų atliekų regeneravimas“ — bet kokia perdirbimo operacija, kurios metu gali būti gaminamos bazinės alyvos, valant alyvų atliekas, visų pirma — šalinant teršalus, oksidacijos produktus ir tokiose alyvose esančius priedus;
- 18) „šalinimas“ — operacija, kuri nėra naudojimas, net kai tokios operacijos antrinis rezultatas yra medžiagų ar ener-

gijos atgavimas. I priede pateikiamas neišsamus naudojimo operacijų sąrašas;

- 19) „geriausia turima technologija“ — Direktyvos 96/61/EB 2 straipsnio 11 punkte apibrėžti geriausi prieinami gamybos būdai.

4 straipsnis

Šalutiniai produktai

1. Medžiaga ar objektas, gaunamas gamybos procese, kurio pirminis tikslas nėra šio daikto gamyba, gali būti laikomas ne atliekomis, kaip nurodyta 3 straipsnio a punkte, o šalutiniu produktu, tik jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) tolesnis medžiagos ar daikto naudojimas yra aiškus;
- b) medžiaga ar daiktas gali būti panaudoti tiesiogiai be jokio tolesnio apdirbimo, išskyrus įprastą pramoninę praktiką;
- c) medžiagos ar daikto gamyba yra sudėtinė gamybos proceso dalis; ir
- d) tolesnis naudojimas yra teisėtas, t. y. medžiaga ar daiktas atitinka visus atitinkamus produkto, aplinkos ir sveikatos apsaugos reikalavimus konkretaus naudojimo atveju ir nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar žmonių sveikatai.
2. 1 dalyje nustatytų sąlygų pagrindu gali būti priimtose priemonės, kurios nustato, kokių kriterijų reikia laikytis, kad medžiagos ar objektai būtų laikomi šalutiniais produktais, o ne atliekomis, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 punkte. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

5 straipsnis

Atliekų statuso pabaiga

1. Tam tikros konkrečios atliekos nustoja būti atliekomis, kaip apibrėžta 3 straipsnio a punkte, kai su jomis atliekama naudojimo operacija ir jos atitinka konkrečius kriterijus, kurie turi būti parengti laikantis šių sąlygų:

- a) medžiaga ar objektas yra visuotinai naudojamas konkrečioms tikslams;
- b) tokiai medžiagai ar objektui egzistuoja rinka ar paklausa;

- c) medžiaga ar objektas tenkina techninius reikalavimus, keliamus a punkte nurodytam konkrečiam tikslui, ir atitinka produktams taikytinus galiojančius teisės aktus bei standartus; ir
- d) naudojant medžiagą ar objektą nebus padarytas bendras neigiamas poveikis aplinkai ar sveikatai.

Prireikus į kriterijus įtraukiamos teršalų ribinės vertės.

2. Su tokių kriterijų patvirtinimu susijusios ir atliekas apibrėžiančios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3. Atliekos, kurios pagal 1 ir 2 dalis nustoja būti atliekomis, taip pat nustoja būti atliekomis siekiant naudojimo ir perdirbimo uždavinių, nustatytų direktyvose 94/62/EB, 2000/53/EB, 2002/96/EB, 2006/66/EB ir kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose.

4. Kai Bendrijos lygiu kriterijai dar nėra nustatyti pagal 1 dalyje nurodytą procedūrą, valstybės narės gali konkrečiais atvejais nuspręsti, ar tam tikros atliekos nustojo būti atliekomis atsižvelgiant į taikytiną teisminę praktiką. Apie tokius sprendimus jos praneša Komisijai laikydamosi 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką⁽¹⁾, kai to reikalaujama pagal tą direktyvą.

6 straipsnis

Atliekų sąrašas

1. Priemonės, susijusios su Komisijos sprendimu 2000/532/EB nustatyto atliekų sąrašo atnaujinimu, skirtos pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas turi būti tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Į atliekų sąrašą įtraukiamos pavojingos atliekos, jame atsižvelgiama į atliekų kilmę bei sudėtį ir prireikus į pavojingų medžiagų koncentracijos ribines vertes. Atliekų sąrašas yra privalomas nustatant, kurios atliekos turi būti laikomos pavojingomis atliekomis. Medžiagos ar objekto įtraukimas į sąrašą nereiškia, kad tai visuomet yra atliekos. Medžiaga ar objektas laikomas atliekomis tik tada, kai atitinka 3 straipsnio 1 punkte pateiktą apibrėžtį.

2. Valstybė narė atliekas gali laikyti pavojingomis, net jeigu jos nėra įtrauktos į atliekų sąrašą, kai tos atliekos turi vieną ar

daugiau III priede išvardytų savybių. Valstybė narė apie visus tokius atvejus informuoja Komisiją 34 straipsnio 1 dalyje numatytoje ataskaitoje ir suteikia Komisijai visą su tuo susijusią informaciją. Atsižvelgiant į gautus pranešimus, sąrašas peržiūrimas siekiant nuspręsti dėl jo patikslinimo.

3. Kai valstybė narė turi įrodymų, kad konkrečios atliekos, į sąrašą įtrauktos kaip pavojingos, neturi jokių III priede išvardytų savybių, ji tas atliekas gali laikyti nepavojingomis. Valstybė narė apie visus tokius atvejus informuoja Komisiją 34 straipsnio 1 dalyje numatytoje ataskaitoje ir pateikia Komisijai visus reikalingus įrodymus. Atsižvelgiant į gautus pranešimus, sąrašas peržiūrimas siekiant nuspręsti dėl jo patikslinimo.

4. Su sąrašo peržiūra siekiant jį patikslinti susijusios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant pagal 2 ir 3 dalis, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

II SKYRIUS

Bendrieji reikalavimai

7 straipsnis

Didesnė gamintojo atsakomybė

1. Siekiant sustiprinti atliekų prevenciją ir naudojimą, valstybės narės gali imtis įstatyminių arba neįstatyminių priemonių užtikrinti, kad bet kurio fizinio ar juridinio asmens, kurio profesinė veikla yra produktų kūrimas, gamyba, tvarkymas, apdorojimas ar pardavimas (produkto gamintojas), atsakomybė yra padidinta.

Tokios priemonės gali būti grąžinamų produktų ir po produktų panaudojimo liekančių atliekų priėmimas, taip pat vėlesnis atliekų tvarkymas ir finansinė atsakomybė už tokią veiklą.

2. Valstybės narės gali imtis tinkamų priemonių, skatinančių taip projektuoti produktus, kad būtų mažinamas poveikis aplinkai ir atliekų susidarymas produktų gamybos ir vėlesnio naudojimo metu ir kad būtų užtikrinama, jog atliekomis tapusių produktų naudojimas bei šalinimas būtų vykdomas pagal 10 ir 11 straipsnius.

Tokiomis priemonėmis galima skatinti, *inter alia*, produktų, kurie tinka daugkartiniam naudojimui, kurie yra techniškai patvarūs ir tapę atliekomis gali būti tinkamai bei saugiai naudojami ir saugant aplinką šalinami, kūrimą, gamybą ir pateikimą į rinką.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

3. Taikydamos didesnę gamintojo atsakomybę valstybės narės atsižvelgia į technines galimybes, ekonominį gyvybingumą ir bendrą poveikį aplinkai, žmonių sveikatai bei socialinei aplinkai nepamiršdamos poreikio užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

4. Didesnė gamintojo atsakomybė taikoma nedarant poveikio 13 straipsnio 1 dalyje numatytos atsakomybės už atliekų tvarkymą taikymui.

8 straipsnis

Naudojimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad su atliekomis būtų atliekamos naudojimo operacijos pagal 10 ir 11 straipsnius.

2. Prireikus tam, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir siekiant palengvinti ar pagerinti naudojimą, atliekos surenkamos atskirai, jei tai įmanoma techniniu, aplinkos apsaugos ir ekonominiu aspektais, ir nemaišomos su kitomis atliekomis ar medžiagomis, turinčiomis kitokias savybes.

9 straipsnis

Šalinimas

Valstybės narės užtikrina, kad kai atliekos nenaudojamos taip, kaip nurodyta 8 straipsnio 1 dalyje, su jomis būtų atliekamos šalinimo operacijos.

10 straipsnis

Žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad atliekų tvarkymas būtų atliekamas nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir nepakenkiant aplinkai, visų pirma:

- a) nesukeliant pavojaus vandeniui, orui, dirvožemiui, augalams ar gyvūnams;
- b) nekeliant nepatogumų dėl triukšmo ar kvapų; ir
- c) nedarant neigiamo poveikio kraštovaizdžiui ar ypatingai svarbioms vietovėms.

11 straipsnis

Atliekų hierarchija

1. Atliekų prevencijos ir tvarkymo srities teisės aktuose pagrindinis principas yra tokia atliekų hierarchija:

- a) prevencija;
- b) parengimas pakartotiniam naudojimui;

c) perdirbimas;

d) kitas naudojimas, pvz., naudojimas energijai gauti; ir

e) šalinimas.

2. Taikydamos 1 dalyje nurodytą atliekų hierarchiją valstybės narės imasi priemonių paskatinti naudoti tas galimybes, kurių rezultatas visais požiūriais palankiausias aplinkai. Todėl gali būti reikalingi konkretūs, hierarchijoje neišsitenkantys atliekų srautai, pagrindžiami gyvavimo ciklo samprata, aprėpiančia tokių atliekų susidarymo ir tvarkymo bendrą poveikį.

Valstybės narės atsižvelgia į bendrus aplinkos apsaugos principus — atsargumas ir tvarumas, techninis galimumas ir ekonominis gyvybingumas, išteklių apsauga, taip pat bendras poveikis aplinkai, žmonių sveikatai, ekonomikai ir socialinei aplinkai, pagal 1 ir 10 straipsnius.

12 straipsnis

Išlaidos

1. Pagal principą „teršėjas moka“ atliekų tvarkymo išlaidas turi padengti pirminis atliekų gamintojas, dabartinis ar ankstesni atliekų turėtojai.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad atliekų tvarkymo išlaidas turi iš dalies arba visiškai padengti produkto, iš kurio susidarė atliekos, gamintojai ir kad tokio produkto platintojai gali pasidalyti šias išlaidas.

III SKYRIUS

Atliekų tvarkymas

13 straipsnis

Atsakomybė už atliekų tvarkymą

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pirminis atliekų gamintojas ar kitas turėtojas pats atliktų atliekų apdorojimą arba patikėtų apdorojimo atlikimą prekiautojui, įstaigai ar įmonei, kuri atlieka atliekų apdorojimo operacijas, arba organizavimą privačiam arba valstybiniam atliekų surinkėjui, pagal 10 ir 11 straipsnius.

2. Kai pirminis gamintojas ar turėtojas perduoda atliekas vienam iš 1 dalyje nurodytų fizinių ar juridinių asmenų preliminariam apdorojimui, atsakomybė už visiško panaudojimo ar šalinimo operaciją paprastai nėra panaikinama.

Nedarydamos poveikio Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 taikymui, valstybės narės gali nustatyti konkrečias atsakomybės sąlygas ir nuspręsti, kuriais atvejais pirminis gamintojas atsako už visą apdorojimo grandinę arba kuriais atvejais gamintojas ir turėtojas gali dalintis atsakomybe ar ji gali būti deleguojama apdorojimo grandinės dalyviams.

3. Valstybės narės gali, laikydamosi 4a straipsnio, nuspręsti, kad atsakomybę už atliekų tvarkymo, organizavimą turi iš dalies arba visiškai prisiimti produkto, iš kurio susidarė atliekos, gamintojai ir kad tokio produkto platintojai gali irgi prisiimti šią atsakomybę.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jų teritorijoje įstaigos ar įmonės, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, pristato surinktas ir vežamas atliekas į atitinkamus apdorojimo įrenginius laikydamosi 10 straipsnyje nustatytų pareigų.

14 straipsnis

Savarankiškumo ir artumo principai

1. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su kitomis valstybėmis narėmis, imasi atitinkamų priemonių, kai tai yra būtina arba rekomenduotina, skirtų įkurti integruotą ir tinkamą atliekų šalinimo įrenginių ir mišrių komunalinių atliekų, surinktų iš privačių namų ūkių, įskaitant atvejus, kai surenkamos ir kitų gamintojų atliekos, naudojimo įrenginių tinklą, atsižvelgiant į geriausią turimą technologiją.

Nukrypdamos nuo Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 valstybės narės gali tam, kad būtų apsaugotas jų tinklas, apriboti atvežamų atliekų kiekį, skirtų naudojimo operacijoms priskiriamoms deginimo įrenginiams, jeigu buvo nustatyta, kad tokio vežimo pasekmė bus ta, kad nacionalinės atliekos turės būti pašalintos arba kad atliekos bus apdorotos tokiu būdu, kuris neatitinka jų atliekų tvarkymo plano. Valstybės narės praneša apie tokį sprendimą Komisijai. Valstybės narės taip pat gali apriboti išvežamų atliekų kiekį aplinkosaugos sumetimais, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1013/2006.

2. Tinklas kuriamas taip, kad visai Bendrijai suteiktų galimybę savarankiškai tvarkyti atliekų šalinimą, taip pat 1 dalyje nurodytų atliekų naudojimą, o valstybės narėms — siekti to tikslo individualiai, atsižvelgiant į geografines sąlygas ar tam tikrų rūšių atliekoms reikalingų specialių įrenginių poreikį.

3. Tinklas sudaro galimybę šalinti atliekas arba naudoti 1 dalyje nurodytas atliekas viename iš artimiausių įrenginių tinkamiausiais būdais ir technologijomis, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos ir visuomenės sveikatos apsauga.

4. Artumo ir savarankiškumo principai nereiškia, kad kiekviena valstybė narė savo teritorijoje turi turėti visą spektrą galutinio naudojimo įrenginių.

15 straipsnis

Draudimas maišyti pavojingas atliekas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pavojingos atliekos nebūtų maišomos su kitomis pavojingų atliekų kategorijomis, arba su kitomis atliekomis ar medžiagomis. Maišymas apima ir pavojingų medžiagų skiedimą.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies valstybės narės gali leisti maišyti, jeigu:

a) maišymo operaciją turi atlikti įstaiga ar įmonė, gavusi leidimą, kaip numatyta 20 straipsnyje;

b) turi būti laikomasi 10 straipsnyje nustatytų sąlygų, o pavojingas atliekų tvarkymo poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai neturi didėti; ir

c) maišymo operacija turi atitikti geriausias turimas technologijas.

3. Remiantis techninių ir ekonominių galimybių kriterijais, kai pavojingos atliekos buvo sumaišytos nesilaikant 1 dalies sąlygų, tos atliekos atskiriamos, jeigu tai įmanoma ir būtina, kad būtų laikomasi 10 straipsnio.

16 straipsnis

Pavojingų atliekų ženklavimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad surinkimo, vežimo ir laikino saugojimo metu pavojingos atliekos būtų supakuotos ir paženklintos pagal galiojančius tarptautinius ir Bendrijos reikalavimus.

2. Kai pavojingos atliekos yra vežamos valstybės narės viduje, pridamas identifikavimo dokumentas (gali būti elektroninės formos), kuriame nurodomi atitinkami duomenys, išvardyti Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 IB priede.

17 straipsnis

Namų ūkių pagamintos pavojingos atliekos

15, 16 ir 32 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintoms mišrioms atliekoms.

16 ir 32 straipsniai netaikomi namų ūkių pagamintų pavojingų atliekų atskiroms frakcijoms tol, kol jas priima surinkimą, šalinimą arba naudojimą vykdanči įstaiga ar įmonė, kuri gavo leidimą ar buvo įregistruota pagal 20 ar 23 straipsnius.

18 straipsnis

Alyvų atliekos

1. Nedarydamos poveikio 15 ir 16 straipsniuose nustatytoms pareigoms, susijusioms su pavojingų atliekų tvarkymu, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:

- a) alyvų atliekos būtų surenkamos atskirai, jei yra techninės galimybės;
- b) alyvų atliekos tvarkomos pagal 10 ir 11 straipsnius;
- c) jei techniškai galima ir ekonomiškai gyvybinga, alyvų atliekos su skirtingomis savybėmis nėra maišomos ir alyvų atliekos nėra maišomos su kitų rūšių atliekomis ar medžiagomis, jeigu toks maišymas trukdo jų apdorojimui.

2. Alyvų atliekų atskiro rinkimo ir jų tinkamo apdorojimo tikslu valstybės narės gali, atsižvelgdamos į savo nacionalines sąlygas, taikyti papildomas priemones, tokias kaip techniniai reikalavimai, gamintojo atsakomybė, ekonominės priemonės ar savanoriški susitarimai.

3. Jei alyvų atliekoms pagal nacionalinės teisės aktus taikomi regeneravimo reikalavimai, valstybės narės gali nurodyti, kad tokios alyvų atliekos regeneruojamos, jeigu yra techninės galimybės, ir, kai taikomi Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 11 arba 12 straipsniai, apriboti tarpvalstybinį alyvų atliekų vežimą iš jų teritorijos į deginimo ar bendro deginimo įrenginius tam, kad būtų suteikta pirmenybė alyvų atliekų regeneravimui.

19 straipsnis

Biologinės atliekos

Valstybės narės prireikus pagal 10 ir 11 straipsnius imasi priemonių skatinti:

- a) biologinių atliekų atskirą surinkimą;

b) biologinių atliekų apdorojimą tokiu būdu, kuriuo įgyvendinama aukšto lygio aplinkos apsauga;

c) aplinkosauginių požiūriu saugių, iš biologinių atliekų pagamintų medžiagų naudojimą.

Komisija vykdys biologinių atliekų tvarkymo įvertinimą siekdama prireikus pateikti pasiūlymą.

IV SKYRIUS

Leidimai ir registracijos

20 straipsnis

Leidimo išdavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad bet kuri įstaiga ar įmonė, ketinanti atlikti atliekų apdorojimą, gautų leidimą iš kompetentingos institucijos.

Tokiuose leidimuose nurodoma bent:

- a) atliekų, kurios gali būti apdorojamos, rūšis ir kiekis;
- b) su atitinkama vieta susiję techniniai ir bet kokie kiti reikalavimai kiekvienai leidžiamų operacijų rūšiai;
- c) saugos ir atsargumo priemonės, kurių turi būti imamasi;
- d) kiekvienos rūšies operacijoms naudotinas metodas;
- e) stebėsenos ir kontrolės operacijos, kokių gali prireikti;
- f) tokios nuostatos dėl uždarymo ir vėlesnės priežiūros, kokių gali prireikti.

2. Leidimai gali būti išduodami nurodytam laikotarpiui ir gali būti tęsiami.

3. Kai kompetentinga institucija mano, kad ketinamas naudoti apdorojimo metodas nepriimtinas dėl aplinkos apsaugos priežasčių, visų pirma jei metodas neatitinka 10 straipsnio, ji atsisako išduoti leidimą.

4. Kiekviename leidime, kuris apima deginimą ar bendrą deginimą ir naudojimą energijai gauti, turi būti sąlyga, kad naudojimas energijai gauti turi būti vykdomas užtikrinant aukšto lygio energijos efektyvumą.

5. Jei įvykdomi visi šiame straipsnyje numatyti reikalavimai, bet koks leidimas, išduotas pagal kitus nacionalinės ar Bendrijos teisės aktus, gali būti jungiamas su pagal 1 dalį reikalaujamu leidimu, siekiant suformuoti vieną leidimą, jei toks formatas pašalina nebūtiną informacijos dubliavimą ir veiklos vykdytojo ar kompetentingos institucijos darbo kartojimą.

21 straipsnis

Reikalavimų turėti leidimą išimtyms

Valstybės narės gali leisti įstaigoms ar įmonėms nesilaikyti 20 straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo atliekant tokias operacijas:

- a) jų pačių nepavojingų atliekų šalinimą gamybos vietoje; arba
- b) atliekų naudojimą.

22 straipsnis

Išimčių suteikimo sąlygos

1. Kai valstybė narė pageidauja suteikti 21 straipsnyje numatytų išimčių, ji kiekvienai veiklos rūšiai nustatyto bendrąsias taisykles, kuriose nurodomos atliekų rūšys ir kiekiai, dėl kurių galima taikyti išimtis, ir naudotinas apdorojimo metodus.

Tomis taisyklėmis užtikrinama, kad atliekos būtų apdorojamos laikantis 10 straipsnio. 21 straipsnio a punkte nurodytų šalinimo operacijų atveju tose taisyklėse turėtų būti atsižvelgiama į geriausias turimas technologijas.

2. Be 1 dalyje numatytų bendrųjų taisyklių valstybės narės nustato konkrečias išimčių suteikimo sąlygas pavojingoms atliekoms, be kita ko, veiklos rūšis, taip pat kitus reikalavimus, būtinus norint atlikti skirtingų formų naudojimo operacijas, ir, kai tinka, nurodo ribines pavojingų medžiagų kiekio atliekose vertes bei ribines išmetimo vertes.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bendrąsias taisykles, nustatytas vadovaujantis 1 ir 2 dalimis.

23 straipsnis

Registracija

Jeigu toliau nurodytiems subjektams netaikomi reikalavimai turėti leidimą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų registrą, kuriame registruotų:

- a) įstaigas ar įmones, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas;
- b) prekyautojus ar tarpininkus; ir
- c) įstaigas ir įmones, kurioms taikomos reikalavimų turėti leidimą išimties pagal 21 straipsnį.

24 straipsnis

Minimalūs standartai

1. Gali būti priimti minimalūs techniniai standartai, reglamentuojantys apdorojimo veiklą, kuriai reikalinga gauti leidimą

pagal 20 straipsnį, jeigu esama įrodymų, kad tokie minimalūs standartai suteiktų naudą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu. Šios priemonės, skirtos pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Tokie minimalūs standartai taikomi tik tokiai atliekų apdorojimo veiklai, kuriai nėra taikoma Direktyva 96/61/EB, ar tą direktyvą taikyti netiktų.

3. Tokie minimalūs standartai:

- a) orientuojami į pagrindinį poveikį, kurį daro atliekų apdorojimo veikla;
- b) užtikrina, kad atliekos būtų tvarkomos laikantis 10 straipsnio;
- c) atsižvelgia į geriausias turimas technologijas; ir
- d) prireikus apima elementus, susijusius su apdorojimo kokybe ir reikalavimais dėl proceso.

4. Minimalūs standartai, reglamentuojantys veiklą, kurią reikalinga įregistruoti pagal 23 straipsnio a ir b punktus, priimami, jeigu esama įrodymų, kad tokie minimalūs standartai suteiktų naudą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu ar siekiant išvengti vidaus rinkos sutrikdymo, įskaitant elementus, susijusius su surinkėjų, vežėjų, prekyautojų ar tarpininkų technine kvalifikacija.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

V SKYRIUS

Planai ir programos

25 straipsnis

Atliekų tvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos parengtų, kaip numatyta 1, 10, 11 ir 14 straipsniuose, vieną ar daugiau atliekų tvarkymo planų.

Šie planai, pavieniui ar kartu, taikomi visai atitinkamos valstybės narės geografinėi teritorijai.

2. Atliekų tvarkymo planuose pateikiama esamos atliekų tvarkymo padėties atitinkamoje geografinėje teritorijoje analizė, priemonės, kurių reikia imtis siekiant pagerinti aplinką tausojančią pasirengimą atliekoms pakartotinai panaudoti, perdirbti, naudoti ir pašalinti, taip pat įvertinama, kaip planas padės įgyvendinti šios direktyvos tikslus ir nuostatas.

3. Atliekų tvarkymo planuose, jeigu tai tikslinga ir atsižvelgiant į geografinį lygį bei planuojamą apimti plotą, nurodoma bent ši informacija:

- a) teritorijoje susidarančių atliekų, taip pat atliekų, kurios turbūt bus gabenamos iš nacionalinės teritorijos ar į ją, rūšis, kiekis ir šaltinis bei atliekų srauto raidos ateityje įvertinimas;
- b) esamos atliekų surinkimo sistemos ir pagrindiniai šalinimo bei naudojimo įrenginiai, įskaitant visas specialias priemones, skirtas alyvų atliekoms, pavojingoms atliekoms ar atliekų srautams, kuriems taikomi konkretūs Bendrijos teisės aktai;
- c) naujų surinkimo sistemų, esamų atliekų įrenginių uždarymo, papildomos atliekų įrenginių infrastruktūros pagal 10 straipsnį kūrimo ir prirėkus — su tuo susijusių investicijų poreikio įvertinimas;
- d) prirėkus, pakankama informacija apie vietos parinkimo kriterijus ir būsimų šalinimo ar didžiausių naudojimo įrenginių pajėgumus;
- e) bendra atliekų tvarkymo politika, įskaitant numatomas atliekų tvarkymo technologijas ir metodus ar atliekų tvarkymo politiką, kurios kelia konkrečias tvarkymo problemas.

4. Atliekų tvarkymo planuose, atsižvelgiant į geografinį lygį bei planuojamą apimti plotą, gali būti nurodoma ši informacija:

- a) su atliekų tvarkymu susiję organizaciniai aspektai, įskaitant viešųjų ir privačiųjų veikėjų, kurie atlieka atliekų tvarkymą, atsakomybės pasiskirstymo apibūdinimą;
- b) ekonominių ir kitų priemonių naudingumo ir tinkamumo naudoti sprendžiant įvairias su atliekomis susijusias problemas įvertinimas, atsižvelgiant į būtinybę išlaikyti sklandų vidaus rinkos funkcionavimą;
- c) informavimo kampanijos ir informacijos, skirtos plačiajai visuomenei ar tam tikrai vartotojų grupei, teikimas;
- d) nuo seno užterštos atliekų šalinimo vietos ir jų atkūrimo priemonės.

5. Atliekų tvarkymo planai turi atitikti atliekų planavimo reikalavimus, nustatytus Direktyvos 94/62/EB 14 straipsnyje, ir į sąvartynus vežamų biologiškai skaidžių atliekų mažinimo įgyvendinimo strategiją, nurodytą Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnyje.

26 straipsnis

Atliekų prevencijos programos

1. Valstybės narės pagal 1 ir 11 straipsnius ne vėliau kaip ... (*) parengia atliekų prevencijos programas.

(*) Prašome įrašyti datą, atitinkančią penkis metus po šios direktyvos įsigaliojimo.

Tokios programos įtraukiamos į 25 straipsnyje numatytus atliekų tvarkymo planus ar prirėkus į kitas aplinkos politikos programas arba vykdomos kaip atskiros programos. Jei bet kuri tokia programa įtraukiama į atliekų tvarkymo planą ar į kitas programas, tai turi būti aiškiai nurodomos atliekų prevencijos priemonės.

2. 1 dalyje numatytose programose nustatomi atliekų prevencijos tikslai. Valstybės narės apibūdina galiojančias prevencijos priemones ir įvertina IV priede nurodytų priemonių pavyzdžių ar kitų tinkamų priemonių naudingumą.

Tokių tikslų ir priemonių uždavinys — nutraukti ekonomikos augimo ir su atliekų susidarymu susijusio poveikio aplinkai ryšį.

3. Valstybės narės nustato tinkamus konkrečius atliekų prevencijos priemonių kokybinius ar kiekybinius kriterijus, kurie patvirtinami siekiant stebėti ir vertinti pagal tas priemones daromą pažangą, ir gali nustatyti konkrečius, kitus nei nurodyti 4 dalyje, kokybės ar kiekybės tikslus ir rodiklius, skirtus tam pačiam tikslui.

4. Atliekų prevencijos rodikliai gali būti patvirtinti taikant 36 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą.

5. Komisija parengs gaires siekdama padėti valstybėms narėms rengiant programas.

27 straipsnis

Planų ir programų vertinimas ir peržiūra

Valstybės narės užtikrina, kad atliekų tvarkymo planai ir atliekų prevencijos programos būtų įvertinami bent kas šešerius metus ir prirėkus būtų patikslinami.

28 straipsnis

Visuomenės dalyvavimas

Valstybės narės užtikrina, kad atitinkami suinteresuoti subjektai ir valdžios institucijos bei plačioji visuomenė turėtų galimybę dalyvauti rengiant atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas bei turėtų galimybę susipažinti su jau parengtomis programomis, kaip numatyta Direktyvoje 2003/35/EB arba, jei taikoma, 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo⁽¹⁾. Jos paskelbia šiuos planus ir programas visuomenei prieinamoje tinklavietėje.

(1) OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

29 straipsnis

Bendradarbiavimas

Valstybės narės tinkamai bendradarbiauja su kitomis atitinkamomis valstybėmis narėmis ir Komisija rengdamos atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas pagal 25 ir 26 straipsnius.

30 straipsnis

Komisijai teiktina informacija

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie priimtus atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas, nurodytas 25 ir 26 straipsniuose, ir apie visus esminius tų planų ir programų patikslinimus.

2. Formą, kuria suteikiama informacija apie šių planų bei programų priėmimą ir esminius patikslinimus, turi būti tvirtinama laikantis 36 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos.

VI SKYRIUS

Patikrinimai ir registravimo duomenys

31 straipsnis

Patikrinimai

1. Įstaigos ar įmonės, atliekančios atliekų apdorojimo operacijas, įstaigos ar įmonės, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, tarpininkai, prekyautojai ir įstaigos bei įmonės, kurios gamina pavojingas atliekas, periodiškai tikrinami kompetentingų institucijų.

2. Surinkimo ir vežimo operacijų patikrinimą sudaro surinktų bei vežamų atliekų kilmės, pobūdžio, kiekio ir paskirties vietos tikrinimas.

3. Valstybės narės gali atsižvelgti į registraciją, suteiktą pagal Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemą (EMAS), ypač sprendžiamos dėl patikrinimų intensyvumo ir dažnumo.

32 straipsnis

Apskaitos tvarkymas

1. 20 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos ar įmonės, pavojingų atliekų gamintojai ir įstaigos bei įmonės, kurių profesinė veikla yra pavojingų atliekų surinkimas ar vežimas, ar veikiančios kaip prekyautojai jomis ir tarpininkai, registruoja atliekų kiekį, pobūdį, kilmę ir, jei reikia, paskirties vietą, surinkimo periodiškumą, naudojamą transporto rūšį ir numatytą apdoro-

jimo metodą bei pateikia tuos duomenis kompetentingoms institucijoms jų prašymu.

2. Registruoti pavojingų atliekų duomenys saugomi ne mažiau kaip trejus metus, išskyrus įstaigas ir įmones, vežančias pavojingas atliekas — pastarosios tokius duomenis turi saugoti mažiausiai 12 mėnesių.

Kompetentingoms institucijoms ar ankstesniam turėtojų paprašius pateikiami dokumentai, įrodantys, kad tvarkymo operacijos buvo atliktos.

3. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 ir 2 dalių laikytųsi ir nepavojingų atliekų gamintojai.

33 straipsnis

Įgyvendinimas ir sankcijos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių uždrausti atliekų išmetimą, išvertimą ar nekontroliuojamą tvarkymą.

2. Valstybės narės nustato sankcijų taikymo už šios direktyvos nuostatų pažeidimą taisykles ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti jų įgyvendinimą. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

VII SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

34 straipsnis

Atskaitomybė ir peržiūrėjimas

1. Kas trejus metus valstybės narės informuoja Komisiją apie šios direktyvos įgyvendinimą, nusiųsdamos ataskaitas pagal sektorius elektroninę versiją. Šioje ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie alyvų atliekų tvarkymą ir apie pažangą, pasiektą įgyvendinant atliekų prevencijos programas.

Ataskaita rengiama pagal klausimyną ar gaires, kurias nustato Komisija 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą ⁽¹⁾ 6 straipsnyje nurodyta tvarka. Komisijai ataskaita pateikiama per devynis mėnesius pasibaigus trejų metų laikotarpiui, dėl kurio ataskaita teikiama.

2. Komisija klausimyną ar gaires valstybėms narėms nusiunčia prieš šešis mėnesius iki laikotarpio, dėl kurio teikiama sektoriaus ataskaita, pradžios.

3. Gavusi 1 dalyje numatytas valstybių narių sektorių ataskaitas, Komisija per devynis mėnesius paskelbia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 48. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

4. Pirmojoje ataskaitoje praėjus ... (*) Komisija peržiūrės direktyvos įgyvendinimą ir prireikus pateiks pasiūlymą dėl jos patikslinimo. Ataskaitoje taip pat įvertinamos galiojančios valstybių narių atliekų prevencijos programos, tikslai ir rodikliai bei apsvaistoma galimybę nustatyti Bendrijos lygio programas, tikslus ir rodiklius.

35 straipsnis

Aišklinimas ir pritaikymas atsižvelgiant į technikos pažangą

1. Komisija gali parengti gaires, nustatančias, kaip aiškinti 3 straipsnio 14 ir 18 punktuose pateiktas naudojimo ir šalinimo apibrėžtis.

Prireikus deginimo įrenginiams skirtos formulės, nurodytos II priedo R 1 įrašė, taikymas turi būti tiksliai nurodytas. Gali būti atsižvelgiama į vietos klimato sąlygas, tokias kaip didelis šaltis ir šildymo poreikis, jei jos daro įtaką energijos, kuri techniniu požiūriu gali būti panaudota arba pagaminta kaip elektros, šildymo, aušinimo ar apdirbimo garo energija, kiekiui. Taip pat gali būti atsižvelgiama į Sutarties 299 straipsnio 2 dalies pastraipėje pripažintų atokiausių regionų ir į 1985 m. Stojimo akto 25 straipsnyje minimų teritorijų vietos sąlygas. Ši priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesminės šios direktyvos nuostatas, priimama taikant 36 straipsnio 1a dalyje numatytą procedūrą.

2. Priedai gali būti iš dalies pakeisti atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesminės šios direktyvos nuostatas, tvirtinamos taikant 36 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

36 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1-4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

37 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję iki ... (**) įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių nuostatų tekstus.

38 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 75/439/EEB, 91/689/EEB ir 2006/12/EB panaikiamos nuo (**).

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal V priede pateiktą koreliacinę lentelę.

39 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

40 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

(*) Šeši metai po šios direktyvos įsigaliojimo.

(**) Prašome įterpti datą, atitinkančią 24 mėnesius po šios direktyvos įsigaliojimo.

I PRIEDAS

Šalinimo operacijos

- D 1 Išvertimas ant žemės arba po žeme (pvz., sąvartynuose ir t. t.)
- D 2 Apdorojimas žemėje (pvz., biologinis skystų ar dumblo atliekų skaidymas dirvožemyje ir t. t.)
- D 3 Giluminis įpurškimas (pvz., pumpuojamų atliekų įpurškimas į šulinius, druskos olas ar natūraliai susidariusias ertmes ir t. t.)
- D 4 Surinkimas į telkinius žemės paviršiuje (pvz., skystų ar dumblo atliekų supylimas į duobes, tvenkinius ar lagūnas ir t. t.)
- D 5 Šalinimas specialiai įrengtuose sąvartynuose (pvz., dėjimas į atskiras sekcijas, kurios uždengiamos ir izoliuojamos viena nuo kitos bei nuo aplinkos ir t. t.)
- D 6 Išleidimas į vandens telkinį, išskyrus jūras ir (arba) vandenynus
- D 7 Išleidimas į jūras ir (arba) vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną
- D 8 Šiame priede nenurodytas biologinis apdorojimas, dėl kurio susidaro galutiniai junginiai ar mišiniai, kuriais atsikratoma atliekant bet kurią D 1-D 12 punktuose nurodytą operaciją.
- D 9 Šiame priede nenurodytas fizinis ir cheminis apdorojimas, dėl kurio susidaro galutiniai junginiai ar mišiniai, kuriais atsikratoma atliekant bet kurią D 1-D 12 punktuose nurodytą operaciją (pvz., garinimas, džiovinimas, kalcinavimas ir t. t.)
- D 10 Deginimas sausumoje
- D 11 Deginimas jūroje (*)
- D 12 Nuolatinis saugojimas (pvz., konteinerių laikymas šachtoje ir t. t.)
- D 13 Perskirstymas ar maišymas prieš atliekant bet kurią D 1-D 12 punktuose nurodytą operaciją (**)
- D 14 Perpakavimas prieš atliekant bet kurią D 1-D 13 punktuose nurodytą operaciją
- D 15 Saugojimas prieš atliekant bet kurią D 1-D 14 punktuose nurodytą operaciją (išskyrus laikiną saugojimą atliekų gamybos vietoje prieš surenkant) (***)

(*) Ši operacija yra draudžiama pagal ES įstatymus ir tarptautines konvencijas.

(**) Jeigu nėra kito tinkamo D kodo, šis kodas gali apimti preliminaras operacijas, atliekamas prieš šalinimą, įskaitant išankstinį apdirbimą, pavyzdžiui, *inter alia*, rūšiavimą, trūpinimą, presavimą, granuliavimą, džiovinimą, smulkinimą, kondicionavimą ar atskyrimą, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš D 1-D 12 punktuose nurodytų operacijų.

(***) Laikinas saugojimas reiškia preliminarų saugojimą pagal 3 straipsnio j punktą.

II PRIEDAS

Naudojimo operacijos

- R 1 Iš esmės naudojama kurui ar kitais būdais energijai gauti (*)
- R 2 Tirpiklių atnaujinimas ir (arba) regeneravimas
- R 3 Organinių medžiagų, nenaudojamų kaip tirpikliai, perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (įskaitant kompostavimą ir kitus biologinio transformavimo procesus) (**)
- R 4 Metalų ir metalų junginių perdirbimas ir (arba) atnaujinimas
- R 5 Kitų neorganinių medžiagų perdirbimas ir (arba) atnaujinimas (***)
- R 6 Rūgščių arba bazių regeneravimas
- R 7 Taršai mažinti skirtų sudėtinių dalių naudojimas
- R 8 Katalizatorių sudėtinių dalių naudojimas
- R 9 Pakartotinis naftos rafinavimas arba kitoks pakartotinis naftos produktų naudojimas
- R 10 Apdorojimas žemėje, naudingas žemės ūkiui ar gerinantis aplinkos būklę
- R 11 Atliekų, gautų atliekant bet kurią iš R 1-R 10 punktuose nurodytų operacijų, panaudojimas
- R 12 Pasikeitimas atliekomis, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš R 1-R 11 punktuose nurodytų operacijų (****)
- R 13 Atliekų saugojimas prieš atliekant kurią nors iš R 1-R 12 punktuose nurodytų operacijų (išskyrus laikiną saugojimą atliekų gamybos vietoje iki surinkimo) (*****)

(*) Tai apima deginimo įrenginius, skirtus komunalinėms kietosioms atliekoms perdirbti, tik tada, kai jų energetinis naudingumo koeficientas yra lygus arba didesnis negu:

— 0,60, jei tai yra veikiantys įrenginiai, kuriuos, vadovaujantis atitinkamais Bendrijos teisės aktais, leidžiama eksploatuoti iki 2009 m. sausio 1 d.,

— 0,65, jei tai yra įrenginiai, kuriuos leista eksploatuoti po 2008 m. gruodžio 31 d.,

naudojantis šia formule:

Energetinis naudingumas = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$,

kuriuose:

E_p — metinis energijos, pagamintos kaip šiluma ar elektra, kiekis. Jis apskaičiuojamas energijos, pagamintos kaip elektra, kiekį padauginus iš 2,6, o šilumą, pagamintą komerciniam naudojimui, padauginus iš 1,1 (GJ per metus).

E_f — metinis energijos kiekis, patiekiamas į sistemą naudojant kuro rūšis, kurias naudojant gaminamas garas (GJ per metus).

E_w — metinis energijos kiekis, esantis apdorotose atliekose, apskaičiuotas naudojantis mažiausia bendra atliekų kaloringumo verte (GJ per metus).

E_i — metinis importuojamos energijos kiekis, neskaitant E_w ir E_f (GJ per metus).

0,97 yra veiksnys, kuriuo atsižvelgiama į energijos nuostolius dėl dugno pelenų ir spinduliavimo.

Ši formulė taikoma laikantis informacinio dokumento dėl atliekų deginimo geriausių turimų technologijų.

(**) Tai apima gazifikaciją bei pirolizę kaip komponentus naudojant chemines medžiagas.

(***) Tai apima dirvožemio valymą, kuriuo naudojamas dirvožemis ir perdirbamos neorganinės statybinės medžiagos.

(****) Jeigu nėra kito tinkamo R kodo, šis kodas gali apimti preliminarines operacijas, atliekamas prieš naudojimą, įskaitant išankstinį apdirbimą, pavyzdžiui, *inter alia*, išmontavimą, rūšiavimą, trūpinimą, presavimą, granuliavimą, džiovinimą, smulkinimą, kondicionavimą, perpakavimą, atskyrimą, perskirstymą ar maišymą, ketinant su jomis atlikti kurią nors iš R 1-R 11 punktuose nurodytų operacijų.

(*****) Laikinas saugojimas reiškia preliminarų saugojimą pagal 3 straipsnio j punktą.

III PRIEDAS

Savybės, dėl kurių atliekos tampa pavojingos

- H 1 „Sprogiosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo liepsnos gali sprogti arba kurie yra jautresni smūgiui ar trintčiai negu dinitrobenzenas.
- H 2 „Oksiduojančiosios“: medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su kitomis medžiagomis, ypač degiomis, sukelia stiprią egzoterminę reakciją.
- H 3-A „Labai degios“:
- skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra mažesnė nei 21 °C (įskaitant labai degius skysčius), arba
 - medžiagos ir preparatai, kurie be pašalinės energijos gali įkaisti ir pagaliau užsidegti ore esant aplinkos temperatūrai, arba
 - kietos medžiagos ir preparatai, kurie lengvai užsidega vos palietę uždegimo šaltinį ir kurie toliau dega arba sudega pašalinus uždegimo šaltinį, arba
 - dujinės medžiagos ir preparatai, kurie gali užsidegti ore esant normaliam slėgiui, arba
 - medžiagos ir preparatai, kurie nuo sąlyčio su vandeniu ar drėgnu oru skleidžia pavojingai dideliais kiekiais labai degias dujas.
- H 3-B „Degiosios“: skystos medžiagos ir preparatai, kurių pliūpsnio temperatūra yra ne mažesnė kaip 21 °C ir ne didesnė kaip 55 °C.
- H 4 „Dirginančios“: medžiagos ir preparatai, neturintys ėsdinančių savybių, kurie nuo staigaus, ilgesnio ar pakartotinio sąlyčio su oda ar gleivine gali sukelti uždegimą.
- H 5 „Kenksmingos“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali iš dalies pakenkti sveikatai.
- H 6 „Toksiškos“: medžiagos ir preparatai (įskaitant labai toksiškus), kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti sunkią ūmią arba lėtinę ligą, net mirtį.
- H 7 „Kancerogeninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti vėžį arba padidinti susirgimo vėžiu tikimybę.
- H 8 „Ėsdinančios“: medžiagos ir preparatai, prie kurių prisilietus gali būti sunaikinti gyvieji audiniai.
- H 9 „Užkrečiamosios“: medžiagos ir preparatai, kuriuose yra gyvybingų mikroorganizmų ar jų toksinų, kurie turimomis žiniomis ar remiantis patikimomis prielaidomis sukelia žmonių ar kitokių gyvųjų organizmų ligas.
- H 10 „Toksiškos reprodukcijai“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti įgimtus nepaveldimus išsigimimus arba padidinti jų skaičių.
- H 11 „Mutageninės“: medžiagos ir preparatai, kurie įkvėpti, praryti ar įsigėrę į odą gali sukelti paveldimus genetinius išsigimimus arba padidinti jų tikimybę.
- H 12 Atliekos, kurios susilietusios su vandeniu, oru ar rūgštimi skleidžia toksiškas ar labai toksiškas dujas.
- H 13 (*) „Jautrinančios“: medžiagos ir preparatai, kurie juos įkvėpus arba jiems įsiskverbęs per odą, gali sukelti tokią stiprią alerginę reakciją, kad toliau veikiant medžiagai ar preparatui pasireiškia būdingas neigiamas poveikis.
- H 14 „Ekotoksiškos“: atliekos, kurios kelia ar gali sukelti toliau pat ar vėliau gresiantį pavojų vienam ar daugiau aplinkos sektorių.
- H 15 Atliekos, iš kurių tam tikru būdu po šalinimo gali susidaryti kita medžiaga, pvz., filtratas, turinti kurių nors pirmiau išvardytų savybių.

(*) Jei yra bandomųjų metodai.

Pastabos

1. Pavojingos savybės „toksiškos“ (ir „labai toksiškos“), „kenksmingos“, „ėsdinančios“, „dirginančios“, „kancerogeninės“, „toksiškos reprodukcijai“, „mutageninės“ ir „ekologiškai toksiškos“ priskiriamos remiantis kriterijais, nustatytais 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo ⁽¹⁾ VI priede.
2. Atitinkamais atvejais taikomos 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo ⁽²⁾ II ir III prieduose išvardytos ribinės vertės.

Bandymų metodai

Naudojami Direktyvos 67/548/EEB V priede ir kituose atitinkamuose Europos standartizacijos komiteto (CEN) dokumentuose aprašyti metodai.

⁽¹⁾ OL 196, 1967 8 16, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/102/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 241).

⁽²⁾ OL L 200, 1999 7 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 396, 2006 12 30, p. 1. Pataisyta redakcija — OL L 136, 2007 5 29, p. 3).

IV PRIEDAS

26 straipsnyje nurodytų atliekų prevencijos priemonių pavyzdžiai

Priemonės, kurios gali paveikti pagrindines sąlygas, susijusias su atliekų susidarymu

1. Naudojimasis planavimo ar kitomis ekonominėmis priemonėmis, kurios skatina efektyvų išteklių naudojimą.
2. Mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros skatinimas siekiant kurti mažiau taršius produktus ir technologijas, dėl kurių susidaro mažiau atliekų, ir platinti bei taikyti tokių mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rezultatus.
3. Aplinkos problemų, susijusių su atliekų susidarymu, veiksmingų ir prasmingų rodiklių, kuriais siekiama prisidėti prie atliekų susidarymo prevencijos, kūrimas visais lygiais, pradedant vietos valdžios institucijų atliekamų produktų palyginimu Bendrijos lygiu ir baigiant nacionalinėmis priemonėmis.

Priemonės, galinčios turėti įtakos projektavimo, gamybos ir platinimo etapui

4. Ekologinio projektavimo skatinimas (sisteminis aplinkos apsaugos aspektų įtraukimas į produktų projektus, siekiant pagerinti aplinką tausojantį produkto veikimą visą jo gyvavimo ciklą).
5. Informacijos apie atliekų prevencijos būdus teikimas siekiant, kad pramonės įmonės galėtų lengviau įdiegti geriausias turimas technologijas.
6. Kompetentingoms institucijoms skirtų mokymų, susijusių su atliekų prevencijos reikalavimų įtraukimu į leidimus pagal šią direktyvą ir Direktyvą 96/61/EB, organizavimas.
7. Atliekų gamybos prevencijos priemonių taikymas įrenginiuose, nepatenkančiuose į Direktyvos 96/61/EB taikymo sritį. Tam tikrais atvejais tokiomis priemonėmis galėtų būti numatytas atliekų prevencijos vertinimas ar planai.
8. Informavimo kampanijų rengimas arba finansinės, sprendimų priėmimo ar kitokios paramos teikimas verslo įmonėms. Tikėtina, kad ypač veiksmingos bus tokios priemonės, skirtos ir pritaikytos mažoms ir vidutinėms įmonėms ir darbu pasinaudojant veikiančiais verslo įmonių tinklais.
9. Savanoriški susitarimai, vartotojų ir (arba) gamintojų komisijos ar sektorių derybos siekiant, kad atitinkami verslo ar pramonės sektoriai parengtų savo atliekų prevencijos planus ar nustatytų tikslus, arba patobulintų taršius produktus ar pakuotes.
10. Patikimų aplinkos valdymo sistemų, įskaitant EMAS ir ISO 14001, skatinimas.

Priemonės, kurios gali paveikti vartojimo ir naudojimo etapą

11. Ekonominės priemonės, pavyzdžiui, ekologiško pirkimo iniciatyvos arba privalomo mokesčio, kurį vartotojas turi sumokėti už tam tikrą prekę ar pakuotės dalį, kuri kitu atveju būtų tiekiamą nemokamai, nustatymas.
12. Informavimo kampanijos ir informacijos, skirtos plačiajai visuomenei ar tam tikrai vartotojų grupei, teikimas.
13. Patikimo ekologinio ženklavimo skatinimas.
14. Susitarimai su pramonės įmonėmis, pavyzdžiui, dėl produktų komisijų, panašių į tas, kurios veikia pagal integruotų produktų politikos krypties nuostatas, arba su mažmenininkais dėl galimybės gauti atliekų prevencijos informacijos ir dėl produktų, darančių mažesnę poveikį aplinkai.
15. Viešųjų ir privačiųjų pirkimų srityje — aplinkos apsaugos ir atliekų prevencijos kriterijų įtraukimas į kvietimus teikti paraiškas dėl viešųjų ir privačiųjų pirkimų bei į tokių pirkimų sutartis, vadovaujantis 2004 m. spalio 29 d. Komisijos paskelbtu Aplinką tausojančių viešųjų pirkimų vadovu.
16. Tam tikrų išmestų produktų ar jų sudedamųjų dalių pakartotinis naudojimas ir (arba) remontas, visų pirma naudojant šviečiamąsias, ekonomines, logistines ar kitas priemones, tokias kaip parama akredituotiems remonto ir pakartotinio naudojimo tinklams ar jų įsteigimas, ypač tankiai gyvenamuose regionuose.

V PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Direktyva 2006/12/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalies a punktas	3 straipsnio 1 punktas
1 straipsnio 1 dalies b punktas	3 straipsnio 5 punktas
1 straipsnio 1 dalies c punktas	3 straipsnio 6 punktas
1 straipsnio 1 dalies d punktas	3 straipsnio 9 punktas
1 straipsnio 1 dalies e punktas	3 straipsnio 18 punktas
1 straipsnio 1 dalies f punktas	3 straipsnio 14 punktas
1 straipsnio 1 dalies g punktas	3 straipsnio 10 punktas
1 straipsnio 2 dalis	6 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 1 dalies a punktas	2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis	2 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis	2 straipsnio 2 dalies d punktas
2 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis	2 straipsnio 1 dalies f punktas ir 2 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis	2 straipsnio 2 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktis	2 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 1 dalis	11 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	10 straipsnis
4 straipsnio 2 dalis	33 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	14 straipsnis
6 straipsnis	—
7 straipsnis	25 straipsnis
8 straipsnis	13 straipsnis
9 straipsnis	20 straipsnis
10 straipsnis	20 straipsnis
11 straipsnis	21 ir 22 straipsniai
12 straipsnis	23 straipsnis
13 straipsnis	31 straipsnis
14 straipsnis	32 straipsnis
15 straipsnis	12 straipsnis
16 straipsnis	34 straipsnis

Direktyva 2006/12/EB	Ši direktyva
17 straipsnis	35 straipsnis
18 straipsnio 1 dalis	36 straipsnio 1 dalis
—	36 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2 dalis	36 straipsnio 4 dalis
18 straipsnio 3 dalis	36 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	37 straipsnis
20 straipsnis	—
21 straipsnis	39 straipsnis
22 straipsnis	40 straipsnis
I priedas	—
II A priedas	I priedas
II B priedas	II priedas
Direktyva 75/439/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	3 straipsnis 17 punktas
2 straipsnis	10 ir 18 straipsniai
3 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
3 straipsnio 3 dalis	10 straipsnis
4 straipsnis	10 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	—
5 straipsnio 2 dalis	—
5 straipsnio 3 dalis	—
5 straipsnio 4 dalis	23 ir 31 straipsniai
6 straipsnis	20 straipsnis
7 straipsnio a punktas	10 straipsnis
7 straipsnio b punktas	—
8 straipsnio 1 dalis	—
8 straipsnio 2 dalies a punktas	—
8 straipsnio 2 dalies b punktas	—
8 straipsnio 3 dalis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnio 1 dalis	15 straipsnis
10 straipsnio 2 dalis	10 straipsnis
10 straipsnio 3, 4 dalys	—
10 straipsnio 5 dalis	16, 18, 22, 31 ir 32 straipsniai

Direktyva 75/439/EEB	Ši direktyva
11 straipsnis	—
12 straipsnis	32 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	31 straipsnis
13 straipsnio 2 dalis	—
14 straipsnis	—
15 straipsnis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	34 straipsnis
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	—
22 straipsnis	—
I priedas	—
Direktyva 91/689/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	—
1 straipsnio 2 dalis	—
1 straipsnio 3 dalis	—
1 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 2 dalis ir 6 straipsnis
1 straipsnio 5 dalis	17 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	20 straipsnis
2 straipsnio 2—4 dalys	15 straipsnis
3 straipsnis	21, 22 ir 23 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2, 3 dalys	32 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	31 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 2 dalis
6 straipsnis	25 straipsnis
7 straipsnis	—
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—

Direktyva 91/689/EEB	Ši direktyva
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
I ir II priedai	—
III priedas	III priedas

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮVADAS

1. 2005 m. gruodžio 26 d. Komisija pateikė Tarybai pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl atliekų. ⁽¹⁾ Pasiūlymas grindžiamas Sutarties 175 straipsnio 1 dalimi.
2. 2007 m. vasario 13 d. Europos Parlamentas priėmė nuomonę pirmuoju svarstymu.

Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Regionų komitetas pateikė nuomones atitinkamai 2006 m. birželio 19 d. ir birželio 14 d. ⁽²⁾.
3. 2007 m. gruodžio 20 d. Taryba patvirtino bendrąją poziciją pagal Sutarties 251 straipsnį.

II. TIKSLAI

Direktyvos projekto tikslai:

- supaprastinti ir modernizuoti galiojančius teisės aktus,
- įgyvendinti platesnio užmojo ir veiksmingesnę atliekų prevencijos politiką,
- skatinti atliekų pakartotinį naudojimą ir perdirbimą.

Direktyvos projekte numatoma:

- nustatyti aplinkosaugos tikslą,
- paaiškinti naudojimo ir šalinimo sąvokas,
- paaiškinti pavojingų atliekų maišymo sąlygas,
- nustatyti procedūrą, pagal kurią paaiškinama, kada tam tikrų atliekų kategorijų atveju atliekos nustoja būti atliekomis,
- procedūra, pagal kurią nustatomi kai kurių atliekų tvarkymo operacijų būtiniausi techniniai standartai,
- naujas reikalavimas kurti nacionalines atliekų prevencijos programas.

Pasiūlymas pateikiamas kaip pagrindinės direktyvos dėl atliekų (2006/12/EB) patikslinta redakcija. Į jį įtraukta Direktyva dėl pavojingų atliekų (91/689/EEB) ir Direktyvoje dėl naudotų alyvų (75/439/EEB) numatyta konkreti surinkimo pareiga; todėl šios direktyvos turi būti panaikintos.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

1. Bendros pastabos

2007 m. vasario 13 d. balsuodamas plenariniame posėdyje Europos Parlamentas priėmė 120 pakeitimų (kurie vėliau buvo sujungti į 104 pakeitimus). Į Tarybos bendrąją poziciją keli iš jų įtraukti visa apimtimi, iš dalies arba iš esmės, vartojant panašią formulotę. Visų pirma joje pateikiami pirminio Komisijos pasiūlymo pakeitimai, kuriais bus sugriežtintas atliekų tvarkymo principų hierarchijos taikymas, konkrečiai sprendžiami biologinių atliekų ir naudotų alyvų klausimai, taip pat numatoma didesnės gamintojo atsakomybės sąvoka siekiant skatinti atliekų prevenciją ir naudojimą. Dėl atliekų apibrėžties ir nuostatų, kurios iš pradžių buvo skirtos *antriniamis produktams*, įtrauktos nuostatos siekiant nustatyti, viena vertus, medžiagas ar objektus, kurie gali būti laikomi *šalutiniais produktais*, o ne atliekomis, jei atitinka konkrečius kriterijus bei priemonės, ir, kita vertus, tam tikras konkretus atliekas, kurios gali įgyti „*nebelaikymo atliekomis*“ statusą, jei įvykdomos konkrečios sąlygos ir gaunamos medžiagos ar objektai, kurie gali būti pateikti į rinką laikantis produktams ir medžiagoms taikomų taisyklių.

⁽¹⁾ OL C 286 E, 2006 11 23, p. 1.

⁽²⁾ OL C 229, 2006 9 22, p. 1.

Į bendrąją poziciją įtraukti ir kiti Europos Parlamento nenumatyti pakeitimai, kuriais sprendžiami derybų metu valstybių narių išsakyti susirūpinimą keliantys klausimai.

Komisija pritarė Tarybos sutartai bendrajai pozicijai.

2. *Europos Parlamento pakeitimai*

Taryba:

a) visa apimtimi, iš dalies arba iš esmės įtraukė į bendrąją poziciją šiuos 55 pakeitimus:

Konstatuojamosios dalys:

1 pakeitimas ir 4 pakeitimas dėl tikslų iš dalies įtraukti į 1 ir 6 konstatuojamąsias dalis, visų pirma siejant su atliekų tvarkymo principų hierarchija ir nurodant gamtinių išteklių tausojimą.

5 pakeitimas dėl poreikio apibrėžti „pakartotinių naudojimą“ iš dalies įtrauktas į 13 ir 16 konstatuojamąsias dalis. Bendrojoje pozicijoje taip pat numatytas „parengimo pakartotinai panaudoti“ apibrėžimas, kad būtų lengviau atskirti prevencijos ir naudojimo operacijas, t. y. produktų ar sudėtinių dalių, kurie nėra atliekos, pakartotinių naudojimą (pakartotinai naudojant, kad nesusidarytų atliekos) ir produktų ar sudėtinių dalių, kurie yra tapę atliekomis, pakartotinių naudojimą (parengimą pakartotiniam naudojimui, kuris yra naudojimo operacija).

Į 6 pakeitimą dėl poreikio patikslinti naudojimo ir šalinimo apibrėžtis iš dalies atsižvelgta 17 konstatuojamojoje dalyje, nurodant naudojimo operacijų naudą žmonių sveikatai.

Į 7 pakeitimą dėl poreikio patikslinti atliekų apibrėžtį iš dalies ir iš esmės atsižvelgta bendrosios pozicijos 20 konstatuojamojoje dalyje ir 4 bei 5 straipsniuose.

Į 8 pakeitimą dėl principo „teršėjas moka“ ir dėl gamintojų atsakomybės atsižvelgta bendrosios pozicijos 24 ir 25 konstatuojamosiose dalyse.

Į 13 pakeitimą dėl naudotų alyvų iš dalies ir iš esmės atsižvelgta 40 konstatuojamojoje dalyje ir 18 straipsnyje. Nors bendrojoje pozicijoje numatytas Direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų panaikinimas, 18 straipsnis buvo labai išplėtotas ir visų pirma sudaro sąlygas valstybėms narėms toliau laikyti regeneravimą nacionaliniu prioritetu.

Į 168 pakeitimą dėl Komisijai suteiktų įgaliojimų iš dalies atsižvelgta 42 ir 43 konstatuojamosiose dalyse, nors bendrojoje pozicijoje naujosios komitologijos procedūros taikymo sritis yra platesnė.

Straipsniai:

Į 101 ir 14 pakeitimus dėl dalyko ir atliekų tvarkymo principų hierarchijos iš esmės atsižvelgiama 1 straipsnyje ir 11 straipsnyje, kurie siejami su 27 ir 28 konstatuojamosiomis dalimis. Tačiau bendroji pozicija šiek tiek skiriasi nuo šių pakeitimų, nes joje visų pirma laikoma, kad tam tikrų atliekų srautų atveju procedūroms, kurios skiriasi nuo atliekų tvarkymo principų hierarchijos, turėtų būti taikomas subsidiarumo principas.

Į 15, 134, 102, 123 ir 126 pakeitimus dėl neįtraukimo į direktyvos taikymo sritį iš dalies atsižvelgta 2 straipsnyje — nurodytas neužterštas dirvožemis ir kitos natūraliai susidarančios medžiagos, naudojamos statybai toje vietoje, kur jos buvo iškastos, gyvūninės kilmės šalutiniai produktai (skirti naudojimui atvejams, kurie nelaikomi operacijomis su atliekomis), nepavojingos nuosėdos (perkeltos paviršiniuose vandenyse), taip pat nurodyti kiti Komisijos pasiūlymai (2 straipsnio 4 dalis), tačiau nenurodytas žemės ūkyje naudojamas kanalizacijos dumblas.

19 pakeitimas, kuriuo įtraukiama „prevencijos“ apibrėžtis, įtrauktas į 3 straipsnio 11 dalį; tačiau neįtraukti veiksmai, susiję su rizikos prevencija vykdant atliekų tvarkymo operacijas, kadangi ši apibrėžtis turėtų būti taikoma tik priemonėms, kurių imamasi anksčiau nei medžiaga ar produktas tapo atlieka.

20 pakeitimą dėl „pakartotinio naudojimo“ apibrėžties iš esmės galima rasti 3 straipsnio 12 dalyje, nes ši apibrėžtis dabar aiškiai susijusi su produktais ar sudėtinėmis dalimis, kurie nėra atliekos ir yra vėl naudojami tam pačiam tikslui, kuriam buvo sukurti.

Į 21 pakeitimą dėl „perdirbimo“ apibrėžties iš esmės atsižvelgta 3 straipsnio 16 dalyje.

23 pakeitimas dėl „naudotų alyvų“ apibrėžties iš esmės įtrauktas į 3 straipsnio 3 dalį, kuri taikoma visoms naudotoms pramoninėms alyvoms ir mineralinėms ar sintetinėms tepimo alyvoms.

24 pakeitimas dėl „apdorojimo“ apibrėžties įtrauktas į 3 straipsnio 13 dalį, kuri turėtų būti siejama su I ir II priedais, skirtais šalinimo ir naudojimo operacijoms. Į šiuos priedus buvo įtrauktos aiškinamosios pastabos, kad būtų paaiškinta padėtis, susijusi su tarpinėmis/parengiamosiomis operacijomis.

25 pakeitimas dėl „šalinimo“ apibrėžties iš dalies ir iš esmės įtrauktas į 3 straipsnio 18 dalį. Labiau praktinė siūlomos apibrėžties dalis dėl poreikio, kad šalinimo operacijų metu būtų teikiama pirmenybė žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugai, pateikiama bendrosios pozicijos 10 straipsnyje (Žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga) ir 11 straipsnyje (Atliekų hierarchija).

27, 28, 30, 31 ir 34 pakeitimai, kuriuose siūlomos „prekiautojo“, „tarpininko“, „biologinių atliekų“, „geriausių turimų technologijų“ ir „regeneravimo“ apibrėžtys, įtraukti atitinkamai į 3 straipsnio 7, 8, 4, 19 ir 17 dalis.

Į 107 ir 121 pakeitimus dėl šalutinių produktų ir atliekų atskyrimo iš dalies ir iš esmės atsižvelgta 4 straipsnyje dėl šalutinių produktų, kuris turi būti siejamas su 20 konstatuojamąja dalimi (pirma įtrauka).

35 pakeitimas dėl gamintojų atsakomybės iš dalies ir iš esmės įtrauktas į bendrosios pozicijos 7 straipsnį, nors jis nėra privalomas valstybėms narėms ir jame nenumatoma procedūra dėl tolesnės su jo įgyvendinimu susijusios veiklos. Bendros ataskaitų teikimo pareigos ir tolesnė su tuo susijusi Komisijos veikla numatyta bendrosios pozicijos 34 straipsnyje.

Į 169 ir 36 pakeitimus dėl atliekų sąrašo iš dalies atsižvelgta 6 straipsnyje, kuriame dabar konkrečiai nurodytas Komisijos sprendimas 2000/532/EB ir tam sąrašui patikslinti naudojama reguliavimo procedūra su tikrinimu. Bendrojoje pozicijoje neatsižvelgiama į kitus pakeitime siūlomus aspektus; visų pirma, numatoma, kad sąrašas turėtų būti privalomas tik nustatant, kurios atliekos turi būti laikomos pavojingomis.

Į 38, 108, 157, 140 ir 141 pakeitimus dėl naudojimo iš dalies atsižvelgta. Visų pirma: į 1 dalį atsižvelgta 8 straipsnio 1 dalyje (nurodant tikslus ir atliekų tvarkymo principų hierarchiją) ir 3 straipsnio 14 dalyje dėl naudojimo apibrėžties; į 2 dalį tam tikru mastu atsižvelgta 24 straipsnyje dėl būtiniausių techninių standartų, nurodant, kad Komisija gali priimti būtiniausius techninius standartus, reglamentuojančius apdorojimo veiklą (naudojimą ir šalinimą), jeigu esama įrodymų, kad tokie būtiniausi standartai suteiktų naudą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos požiūriu, *inter alia*, atsižvelgdama į geriausias turimas technologijas; į 2b dalį iš dalies atsižvelgta IV priede, skirtame atliekų prevencijos priemonių pavyzdžiams (26 straipsnyje nurodytų atliekų prevencijos programų atveju), nurodant ekonomines priemones, viešųjų pirkimų kriterijus ir akredituotus pakartotinio naudojimo ir remonto tinklus.

Atsižvelgiant į 2d dalį dėl aukštos kokybės perdirbimo, 8 straipsnio 2 dalis buvo papildyta nuoroda į atskirą surinkimą, o 15-18 straipsniuose išsaugomas dabartinis įpareigojimas, susijęs su pavojingų atliekų ir naudotų alyvų atskiru surinkimu. Kitos šio pakeitimo dalys, visų pirma tos, kuriose nustatomi pakartotinio panaudojimo ir perdirbimo tikslai ES lygiu, nebuvo įtrauktos, kadangi, atsižvelgiant į esamą duomenų trūkumą, jos buvo laikomos nerealistiškomis ir (arba) pirmalaikėmis.

Galiausiai II priedo pakeitimai, susiję su naudojimo operacijomis, nebuvo įtraukti, nes šis priedas (kaip ir I priedas) negali būti keičiamas vienašališkai, atsižvelgiant į ES tarptautinius įsipareigojimus pagal OECD ⁽¹⁾ ir Bazelio konvenciją ⁽²⁾.

39 ir 158 pakeitimai dėl šalinimo buvo iš dalies įtraukti į 9 straipsnį (nuoroda į 8 straipsnio 1 dalį), į I priedą, kuris buvo papildytas pastaba, patikslinančia, kad šalinimo operacija D 11 yra draudžiama pagal ES teisės aktus ir tarptautines konvencijas, ir į 19 konstatuojamąją dalį dėl šalinimo operacijos D 7 dėl išleidimo į jūras ir vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną.

Į 40 pakeitimą iš dalies atsižvelgta 10 straipsnyje dėl žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos (įvadinis sakiny).

Į 41 pakeitimą dėl reikalavimų atliekų naudojimui bei šalinimui ir nebelaikymo atliekomis statusui atsižvelgta 24 straipsnyje dėl būtiniausių techninių standartų (priima Komisija, pasitelkdama Komitetą) ir iš dalies bei iš esmės 22 straipsnio 1 dalyje dėl išimčių (kurias nustato valstybės narės naudojimo operacijoms ir tam tikroms nepavojingų atliekų šalinimo jų atsiradimo vietoje operacijoms) sąlygų ir 5 straipsnyje dėl nebelaikymo atliekomis statuso. Tačiau į bendrąją poziciją neįtraukta geriausių prieinamų atliekų tvarkymo būdų sąvoka, o joje pateikiama naudotina procedūra skiriasi nuo pakeitime pateikiamos procedūros (komitologija, o ne pavienių direktyvų patvirtinimas).

Į 43 pakeitimą iš esmės atsižvelgta 13 straipsnio 1 dalyje dėl atsakomybės, o išsamesnis paaiškinimas pateikiamas (naujoje) 13 straipsnio 2 dalyje dėl atsakomybės už atliekų tvarkymą priskyrimą preliminaraus apdorojimo operacijų atveju.

Į 44 pakeitimą iš esmės atsižvelgta 12 straipsnyje dėl išlaidų.

Į 45 pakeitimą iš dalies atsižvelgta 5 straipsnyje dėl nebelaikymo atliekomis, siejant jį su 20 konstatuojamąja dalimi (antra įtrauka), kurioje vardinamos galimos atliekų kategorijos, dėl kurių turėtų būti parengti „nebelaikymo atliekoms“ kriterijai. Kaip ir pirmiau, bendroji pozicija skiriasi nuo pakeitimo, visų pirma tuo, kad teikiama skirtinga tokiems kriterijams parengti naudotina procedūra.

Į 46, 131 ir 47 pakeitimus dėl pavojingų atliekų skiedimo ir maišymo bei dėl namų ūkių pagamintų atliekų iš dalies ir iš esmės atsižvelgta atitinkamai 15 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 2 dalyje ir 17 straipsnyje.

Į 56 pakeitimą dėl naudotų alyvų iš esmės atsižvelgta 18 straipsnyje, nors bendrosios pozicijos 38 straipsnyje numatyta, kad visoje ES regeneravimui teikiama pirmenybė bus panaikinta kartu su Direktyva 75/439/EEB.

Į 112 ir 138 pakeitimus dėl naujo skyriaus dėl biologinių atliekų įtraukimo iš dalies ir iš esmės atsižvelgta 19 straipsnyje, siejant jį su 32 konstatuojamąja dalimi. Parengti kompostui taikomas specifikacijas ir kriterijus taip pat numatyta 20 konstatuojamosios dalies antroje įtraukoje, skirtoje nebelaikymui atliekomis. Tačiau bendrojoje pozicijoje nustatytas kitoks numatomų reikalavimų pobūdis, pavyzdžiui, dėl atskiros rinkimo ir apdorojimo prieš išpilant ant žemės.

Į 59 pakeitimą dėl leidimų iš esmės atsižvelgta 20 straipsnio 5 dalyje.

Į 60 pakeitimą dėl būtiniausių leidimų standartų iš dalies ir iš esmės atsižvelgta 24 straipsnyje, nors bendroji pozicija skiriasi nuo pakeitimo tuo, kad teikiama skirtinga tokiems kriterijams parengti naudotina procedūra (komitologija, o ne atskirų direktyvų patvirtinimas).

⁽¹⁾ OECD tarybos sprendimas C(2001) 107 galutinis dėl Sprendimo C(92) 39 galutinio dėl naudojimo operacijoms skirtų atliekų tarpvalstybinio pervežimo kontrolės patikslinimo.

⁽²⁾ 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinio pervežimo bei jų tvarkymo kontrolės.

Į 62 ir 64 pakeitimus dėl įstaigų ar įmonių, kurių profesinė veikla yra atliekų surinkimas ar vežimas, registracijos reikalavimų iš dalies atsižvelgta 22 straipsnyje, 33 konstatuojamojoje dalyje ir 24 straipsnio 2 dalyje (būtiniausi standartai, taikomi veiklai, kurią reikia įregistruoti).

Į 66 pakeitimą dėl nuorodos į hierarchiją ir gaires, susijusias su planais ir programomis, iš dalies atsižvelgta 25 straipsnio 2 dalyje ir 26 straipsnio 5 dalyje, tuo tarpu į 67 ir 151 pakeitimus dėl priemonių užkirsti kelią atliekų vežimui atsižvelgta 36 konstatuojamojoje dalyje kartu su 14 straipsnio 1 dalimi.

Į 69 pakeitimą dėl atliekų prevencijos programų iš dalies ir iš esmės atsižvelgta 26 ir 28 straipsniuose, nors bendrojoje pozicijoje nepritariama pakeitime siūlomam atliekų gamybos stabilizavimo ir mažinimo datų nustatymui.

Į 71 pakeitimą dėl atliekų prevencijos programų reguliaraus vertinimo iš dalies atsižvelgta 27 straipsnyje, nors bendrojoje pozicijoje nurodoma, kad jis turi būti atliekamas kas šešeri (o ne kas penkeri) metai, ir nenumatoma, kad atliekant tokius vertinimus dalyvauja Europos aplinkos agentūra.

Į 115 pakeitimą dėl valstybių narių ataskaitų ir Komisijos peržiūros iš dalies atsižvelgta 34 straipsnyje.

Į 173 pakeitimą dėl III ir IV priedų pritaikymo atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą iš dalies atsižvelgta 35 straipsnyje, kuriame nurodoma, kad pritaikymas bus vykdomas taikant reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Tačiau bendrojoje pozicijoje nurodoma, kad tokia procedūra turėtų būti taikoma visiems direktyvos priedams.

Į 77 pakeitimą dėl sankcijų už reikalavimų nesilaikymą didele dalimi atsižvelgta 33 straipsnyje dėl įgyvendinimo ir sankcijų kartu su 37 straipsnio 2 dalimi dėl perkėlimo į nacionalinę teisę.

78 pakeitimas dėl naujos reguliavimo procedūros su tikrinimu įtrauktas į 36 straipsnio 2 dalį.

Priedai:

Į 81 ir 82 pakeitimus dėl tam tikrų šalinimo operacijų iš esmės atsižvelgta 19 konstatuojamojoje dalyje (dėl išleidimo į jūras ir (arba) vandenynus, įskaitant įterpimą į jūros dugną) ir I priede viena žvaigždute pažymėtąja operacija (deginimas jūroje).

Į 86 pakeitimą iš dalies atsižvelgta II priede trimis žvaigždutėmis pažymėtąja operacija (neorganinių statybinių medžiagų perdirbimas).

89 pakeitimui dėl IIa (naujo) priedo, kuriame išvardijamos operacijos, kurių metu atliekas galima panaudoti kaip antrinį produktą ar medžiagą, tam tikru mastu skirta 20 konstatuojamosios dalies antra įtrauka, kurioje vardijamos galimos atliekų kategorijos, dėl kurių turėtų būti parengtos „nebelaikymo atliekomis“ specifikacijos ir kriterijai, kartu su 5 straipsniu dėl „nebelaikymo atliekomis“ statuso, kuriame nurodomos sąlygos ir taikytini kriterijai, kurie turi būti parengti taikant reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

90 pakeitimas dėl pavojingų atliekų savybių buvo įkeltas į IV priedą (H 14 ir H 15), o 94 pakeitimas buvo įkeltas į IV priedą nepakeistas.

b) į bendrąją poziciją neįtraukė 49 pakeitimų.

Dėl 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 ir 170, 50, 171, 51 ir 172, 52, 53, 54, 98 ir 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93 pakeitimų Taryba laikėsi Komisijos pareikštos pozicijos.

Dėl 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 ir 97 pakeitimų, su kuriais Komisija iš dalies arba iš esmės sutinka, bet kurie neįtraukti į bendrąją poziciją, gali būti pateikti tokie svarstymai:

11 pakeitime, kuriuo įrašoma nauja konstatuojamoji dalis dėl pavojingų atliekų (pakeisianti Komisijos pasiūlymo 19 konstatuojamąją dalį), dėmesys visų pirma sutelkiamas į netinkamą tvarkymą, specialių ir pritaikytų apdorojimo būdų, įskaitant atliekų sekimo priemones, reikalingumą ir į atliekas tvarkančių subjektų kvalifikaciją bei saugą. Nors Taryba jam iš principo neprieštarautų, ji nusprendė į jį neatsižvelgti, nes jis sudaro prielaidą 50, 51 ir 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 pakeitimams, kuriais keičiami straipsniai, kuriems nepritarė Komisija ir kurių dėl to Taryba neįtraukė į savo bendrąją poziciją.

104 pakeitimas dėl „atskiro surinkimo“ apibrėžties nebuvo įtrauktas, nes 8 straipsnio 2 dalyje, kurioje yra nuostata dėl atskiro surinkimo, šis terminas tinkamai apibūdinamas.

33 pakeitimas dėl „valymo“ apibrėžties nebuvo įtrauktas siekiant išvengti dubliavimosi su „parengimo pakartotinai naudoti“ apibrėžtimi, taikoma produktams arba produktų sudėtinėms dalims, kurie tapo atliekomis.

Į 49 pakeitimas dėl atliekų sąrašo nebuvo atsižvelgta, nes Taryba teikė pirmenybę tam, kad būtų išsaugotas *status quo*, susijęs su elementais, į kuriuos turėtų būti atsižvelgta sudarant sąrašą, kuris šiuo metu yra aiškiai nurodytas 6 straipsnyje kaip Komisijos sprendimu 2000/532/EB nustatytas sąrašas, kaip ir siūlė Europos Parlamentas.

63 pakeitimas dėl su registravimo procesu susijusios biurokratinės naštos sumažinimo nebuvo įtrauktas, nes šis punktas priklauso subsidiarumo principo taikymo sričiai.

74 pakeitimas, kuriuo siekiama išplėsti 32 straipsnyje pateikiamų registravimo reikalavimų taikymo sritį ir nustatyti, kad šis straipsnis tiesiogiai taikomas nepavojingoms atliekoms, nebuvo įtrauktas, nes Taryba laikėsi nuomonės, kad taip bus be reikalo padidinta biurokratinė našta ir tuo pačiu iš dalies dubliuojami Reglamente dėl atliekų vežimo pateikiami registravimo reikalavimai (Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006, 20 straipsnis). Bendrosios pozicijos 32 straipsnio 3 dalyje kaip alternatyva numatoma valstybių narių galimybė nepavojingų atliekų gamintojams taikyti tą pačią nuostatą dėl registravimo.

Dėl 92 pakeitimo dėl projektų finansavimo iš struktūrinių ir regioninių fondų kriterijų nustatymo kaip vienos iš atliekų prevencijos priemonių nacionalinėse programose (IV priedas) buvo prieita nuomonė, kad jis neatitinka direktyvos taikymo srities, todėl jis nebuvo įtrauktas į bendrąją poziciją.

95, 96 ir 97 pakeitimai, kuriuose numatoma kai kuriais aspektais papildyti atliekų prevencijos priemones IV priede, nebuvo įtraukti į bendrąją poziciją, be kita ko, dėl to, kad šis priedas yra neišsamus pavyzdžių sąrašas ir kad direktyvoje išaiškinama, jog valstybės narės gali tam tikrais atvejais įtraukti į savo nacionalines programas kitas priemones (26 straipsnio 2 dalis).

3. Tarybos padaryti kiti pakeitimai

Kiti pagrindiniai bendrąja pozicija padaryti pakeitimai yra susiję su:

- taikymo srities išimtimis, nurodytomis 2 straipsnyje, kuriame, be kita ko, patikslinama padėtis, susijusi su žeme (*in situ*), įskaitant neiškastą užterštą dirvožemį ir nuolat toje žemėje stovinčius pastatus;
- apibrėžtimis, pateiktomis 3 straipsnyje, kuris visų pirma papildytas „pavojingų atliekų“ apibrėžtimi ir, siekiant išvengti painiavos, susijusios su terminu „pakartotinis naudojimas“, kuris vartojamas prevencijos priemonių atvejais (dėl produktų ar sudedamųjų dalių, kurie nėra atliekos) ir atliekų naudojimo operacijų atveju, papildytas nauja „pasirengimo pakartotinai panaudoti“ apibrėžtimi. Šis terminas bus taikomas tam tikroms atliekomis netapusių produktų naudojimo operacijoms. Taip bus sudarytos palankesnės sąlygos 11 straipsnyje numatytos penkių etapų atliekų hierarchijos taikymui, nes bus galima aiškiai skirti pirmą ir antrą hierarchijos etapus. Šiuo metu bendrojoje pozicijoje numatoma, kad „prevencija“ yra pirmas etapas (siekiant išvengti atliekų susidarymo), o „pasirengimas pakartotinai naudoti“ — antras etapas (taikomas atliekoms; tas pats bus daroma ir kitais etapais);

- 14 straipsnyje numatyto šalinimo įrenginių tinklo išplėtimu, taikant savarankiškumo ir artumo principus, įtraukiant į jį mišrių komunalinių atliekų naudojimo įrenginius. Be to, nuo Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo leidžianti nukrypti nuostata sudaro sąlygas valstybėms narėms tam tikromis sąlygomis riboti įvežamas atliekas. Šie pakeitimai įtraukti siekiant išspręsti keletą problemų, susijusių su didelio energijos efektyvumo deginimo įrenginių, skirtų komunalinėms kietosioms atliekoms perdirbti (plg. formulę II priede, operacija R 1), priskyrimu naudojimo operacijoms, kaip pasiūlė Komisija, o Taryba sutiko. Šiuo atžvilgiu į 35 straipsnį (aiškinimas ir pritaikymas atsižvelgiant į technikos pažangą) buvo įtraukta nauja 1 dalis dėl deginimo įrenginiams skirtos formulės patikslinimo ateityje.

IV. IŠVADOS

Tarybos manymu, bendrojoje pozicijoje pateikiamas suderintas ir realistiškas su Komisijos pasiūlymu susijusių valstybių narių iškeltų problemų sprendimas, kuriame didele dalimi atsižvelgta į Europos Parlamento nuomonę. Ji tikisi konstruktyvios diskusijos su Europos Parlamentu siekiant kuo greičiau pasiekti susitarimą dėl šios direktyvos.
